ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2019 - Τεύχος 148

Η ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ ΠΡΟΣΤΑΤΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

- **ΘΗΒΑ:** όδός Μητροπολίτου Κων/νου Σακελλαρόπουλου 10, Τ.Κ. 32200
  τηλέφωνα: (22620) - 29304 & 25102 & 29845.
  ὧρες λειτουργίας: 5^{00}-6^{30} μ.μ. κάθε Τρίτη, 10^{00}-12^{00} π.μ. κάθε Τετάρτη, 10^{00}-11^{00} π.μ. κάθε Παρασκευή
- **ΛΙΒΑΔΕΙΑ:** όδός Λουκά Νίκαινα 14, Τ.Κ. 32100
  τηλέφωνα: (22610) - 22466, (22610) - 23516
  ὧρες λειτουργίας: 5^{30}-7^{00} μ.μ. καθημερινῶς.
- **ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ «ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ»:** Θερινούς μῆνες εἰς Ἀνάληψιν Ἀραχώβης Τ.Κ. 32004
  τηλέφωνο: 22670 - 31290.
  Ὅλες τίς ὧρες καθημερινῶς.
- **ΙΤΕΑ ΦΩΚΙΔΟΣ:** όδός Σκαρίμπα, Τ.Κ. 33200
  τηλέφωνα: (22650) - 34961 & 32703
  ὧρες λειτουργίας: 5^{00} -7^{00} μ.μ. καθημερινῶς
  ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς.
- **ΧΡΙΣΣΟ ΦΩΚΙΔΟΣ:** όδός Συνταγματάρχου Ψαρροῦ 100, Τ.Κ. 33055
  τηλέφωνα: (22650) - 82159 & 82008
  ὧρες λειτουργίας: Καθημερινῶς
  ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς.

ΔΩΡΕΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Γιά τή διευκόλυνση τῶν δωρητῶν μας ἀνοίξαμε στό ὄνομα τοῦ Ὁμίλου μας καί μέ τίτλο:

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
λογαριασμό στήν
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
μέ ἀριθμό: **143/540.033-38**
IBAN: **GR21 0110 1430 0000 1435 4003 338**
BIC: ETHNGRAA
καί στήν **ALPHA BANK**
(πρώην ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ)
μέ ἀριθμό: **471.00.2002.005848**.

Παρακαλοῦμε ταχυδρομεῖστε τή μία ἀπόδειξη τῆς Τραπέζης στόν Ὅμιλό μας, ἤ ἐνημερῶστε μας τηλεφωνικῶς μέ πλήρη στοιχεῖα δωρητοῦ καί ἡμερομηνία κατάθεσης. Ἡ ἀπόδειξη πού θά ἐκδώσουμε μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ στή φορολογική σας δήλωση.

Ἡ ἀνωτέρω διαδικασία δέν εἶναι ὑποχρεωτική σέ ὅσους θέλουν νά κρατήσουν ἀνωνυμία.

«ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ»

Τριμηνιαῖο περιοδικό, ἰδιοκτησία τοῦ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ Σ.Α.

Ὁδός Τρυγόνος 3, (Ἄνω Κυψέλη) 113 64 ΑΘΗΝΑ
τηλ. 210 8626-225, τηλ.-Fax: 210 3003-808,
κιν.: 690 916 0060

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:
Μαρίνα Μπέκου, Μαρία Σταυριανοῦ, Αἰκατερίνη Παπακωνσταντίνου

Ἐκδότης - Ὑπεύθυνος κατά νόμο:
Μαρίνα Μπέκου, Ὀρφανίδου 59, Ἄνω Πατήσια - Ἀθήνα, Τ.Κ. 11142

Ἐκτύπωση: «ΛΥΧΝΙΑ», Υἱοί Θ. Βγόντζα Ο.Ε. Ἀνδραβίδας 7, Χαμόμυλο Ἀχαρνῶν, 136 71 τηλ.: 210 3410-436, www.lyhnia.com

ΓΙΝΕ ΚΑΙ ΕΣΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

«Ἐλήλυθεν ἡ Νηστεία, ἡ μήτηρ τῆς σωφροσύνης, ἡ κατήγορος τῆς ἁμαρτίας, καί συνήγορος τῆς μετανοίας, ἡ πολιτεία τῶν Ἀγγέλων, καί σωτηρία τῶν ἀνθρώπων· οἱ πιστοί ἀνακράξωμεν· Ὁ Θεός ἐλέησον ἡμᾶς».

(Κατανυκτικόν Ἰδιόμελον Καθαρᾶς Δευτέρας)

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί καί Συλλειτουργοί, Ἀδελφοί μου Χριστιανοί, Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

Εἰρηνική, εὐλογημένη καί χαριτοφόρος ἄς εἶναι ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή!

Ὁ Ἱερός Ὑμνογράφος, τό ἅγιο στόμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, διασαλπίζει τό θεοδίδακτο καί θεάρεστο ἄγγελμα τῆς Νηστείας. Ἔχει ἔλθη ἡ Νηστεία, ἡ μητέρα τῆς ἀγνότητος καί τῆς σωφροσύνης. Ἡ κατήγορος τῆς ἁμαρτίας καί συνήγορος τῆς μετανοίας. Ἡ πολιτεία τῶν Ἀγγέλων, καί σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Οἱ πιστοί ἄς κράξωμε δυνατά· Ὁ Κύριος καί Θεός μας ἐλέησέ μας.

Ὁ μελίρρυτος ποταμός τῆς σοφίας, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἀναφερόμενος εἰς τό μέγα ἀγαθόν τῆς νηστείας, ἐρωτᾶ (ἀποδίδομεν τό κείμενο εἰς τήν ἁπλῆν γλῶσσαν): *«Βλέπεις πόσο σπουδαῖο πρᾶγμα εἶναι ἡ νηστεία; Αὐτή δείχνει ὅτι ὅλα τά ἐνεργεῖ τό Ἅγιο Πνεῦμα. Εἶναι πολύ μεγάλο ἀγαθό ἡ νηστεία. Δέν περιορίζεται μέσα σέ ὅρια. Ὅταν, λοιπόν, ἔπρεπε εἰς τήν πρώτην Ἐκκλησίαν νά χειροτονήσουν λειτουργούς τοῦ Θεοῦ, τότε ἐνήστευαν ὅλοι οἱ Χριστιανοί. Καί κατά τόν χρόνον τῆς νηστείας ἐφανέρωνε τήν βουλή του τό Ἅγιο Πνεῦμα. Νηστεία βέβαια δέν εἶναι μόνο ἡ ἀποχή τῶν (ἀρτυσίμων) τροφῶν, ἀλλά καί τό νά ἀπέχωμε ἀπό τήν τρυφή καί τίς σαρκικές ἀπολαύσεις»* (Ε.Π.Ε. 16α, 116).

«Ἄν δέν πρόκειται νά κερδίζωμε κάτι ἀπό τήν προσέλευσί μας εἰς τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καί ἀπό τό Θεῖο Κήρυγμα, λέγει σέ ἄλλο σημεῖο ὁ ἱερός Χρυσόστομος, καί ἄν δέν προσφέρωμε κάτι χρήσιμο εἰς τήν ψυχήν μας κατά τόν καιρό τῆς νηστείας, τότε ὅλα αὐτά θά γίνουν αἰτία μεγαλύτερης καταδίκης, διότι παραμένουμε ἀμετανόητοι καί δέν ἀλλάζουμε. Οὔτε ὁ ὀργίλος γίνεται ἥπιος, οὔτε ὁ θυμώδης μεταβάλλεται σέ πρᾶο, οὔτε ὁ φθονερός γίνεται πιό φιλόφρων, οὔτε ὁ φιλάργυρος ἀπομακρύνεται ἀπό τό πάθος του. Δέν προετοιμάζει τόν ἑαυτό του διά ἐλεημοσύνη καί διατροφή τῶν πτωχῶν. Ὁ ἀκόλαστος δέν γίνεται ἐγκρατής. Ὁ κενόδοξος ἐξακολουθεῖ νά συγκινῆται ἀπό τήν ἀνόητη δόξα καί δέν μαθαίνει νά τήν περιφρονῆ καί νά προτιμᾶ τήν ἀληθινή δόξα» (Ε.Π.Ε. 2, 282).

«Ἡ σωματική ἄσκησις εἶναι ὀλίγον ὠφέλιμη, λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Μερικοί νομίζουν, ὅτι ἐδῶ ὑπονοεῖ τήν νηστεία. Ὄχι ὅμως· ἡ νηστεία δέν εἶναι σωματική ἄσκησις, ἀλλ' εἶναι πνευματική. Ἄν ἦταν σωματική, θά ἔτρεφε τό σῶμα, ἐνῶ στήν πραγματικότητα τό ἐκλεπτύνει καί τό ἀδυνατίζει. Ἄρα ὁ λόγος ἐδῶ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου δέν ἀναφέρεται στή σωματική ἄσκησι. Ἄλλωστε ἐμεῖς ἔχουμε κυρίως ἀνάγκη ἀπό ἄσκησι τῆς ψυχῆς· ἀπό τήν σωματική δέν ὑπάρχει πολύ κέρδος· ἁπλῶς τό σῶμα ὀλίγον ὠφελεῖ. Ἡ ἄσκησις, ὅμως, τῆς πίστεως καί εὐσεβείας ἀποδίδει καρπό καί στό μέλλον, ἀλλά καί ἐδῶ ὠφέλεια» (Ε.Π.Ε. 23, 312).

«Ἕνα εἶδος νηστείας ἦταν διά τούς πρωτοπλάστους ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ: «Δέν θά φάγετε ἀπό τό δένδρον τῆς γνώσεως καλοῦ καί πονηροῦ». Ἄν, λοιπόν, μέσα εἰς τόν Παράδεισο ἦταν ἀναγκαία ἡ νηστεία, πολύ περισσότερο ἀναγκαία εἶναι ἔξω ἀπό τόν Παράδεισο. Ἄν τό φάρμακο εἶναι χρήσιμο πρό τοῦ τραυματισμοῦ, πολύ περισσότερο χρήσιμο εἶναι μετά τόν τραυματισμό. Ἄν τό ὅπλο τῆς νηστείας ἦταν χρήσιμο πρίν ἀπό τόν πόλεμο τῶν κακῶν ἐπιθυμιῶν, πολύ περισσότερο εἶναι χρήσιμη ἡ ἐνίσχυσίς του τώρα, πού οἱ δαίμονες μᾶς πολεμοῦν μέ τίς κακές ἐπιθυμίες» (Ε.Π.Ε. 30, 188).

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί,

Ὁ Χρυσορρήμων ἅγιος Ἰωάννης, Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, μᾶς κατέδειξε τίς πνευματικές διαστάσεις, τήν ἀξία καί τήν δύναμι τῆς νηστείας. Ἡ ἀποχή ἀπό τίς ὑλικές ἀρτύσιμες τροφές καί ἡ ἐγκράτεια ἀπό ὅλα τά ἐδέσματα, ἀφ' ἑνός, καί ἀφ' ἑτέρου ἡ καταπολέμησις τῶν παθῶν καί ἀδυναμιῶν μας καί τῆς ἁμαρτίας γενικώτερα καί ἡ ἀντίκρουσις τῶν ἐπιβουλῶν καί τῶν ἐπιθέσεων τοῦ ἀρχεκάκου διαβόλου καί τῶν πονηρῶν πνευμάτων χαρακτηρίζουν τήν ἀληθινή νηστεία. ***«Ἀληθής νηστεία ἡ τῶν κακῶν ἀλλοτρίωσις, ἐγκράτεια γλώσσης, θυμοῦ ἀποχή, ἐπιθυμιῶν χωρισμός, καταλαλιᾶς, ψεύδους, καί ἐπιορκίας· ἡ τούτων ἔνδεια, νηστεία ἐστίν ἀληθής καί εὐπρόσδεκτος»***, μᾶς διαβεβαιώνει ὁ Μέγας Βασίλειος.

Ἡ θεοδίδακτη καί θεοφιλής νηστεία ἐντάσσεται μέσα εἰς τό πλαίσιο τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνος τοῦ πιστοῦ διά τήν κάθαρσιν, τόν φωτισμόν καί τήν θέωσιν. Ὅταν ἡ νηστεία περιορίζεται μόνο εἰς τήν ἀποχήν τῶν τροφῶν καί δέν γίνεται παραλλήλως καί ὁ ἀγώνας καταπολεμήσεως τῶν παθῶν τοῦ ἐν ἡμῖν παλαιοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά καί τῆς ἐξασκήσεως τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν, εἶναι ἐλλιπής καί ἀνώφελος.

Ἡ νηστεία πρέπει νά συνάπτεται μέ τήν ἀληθινή μετάνοια, τήν Ἐξομολόγησι καί τήν Θεία Κοινωνία, τήν ὑψοποιό ταπείνωσι, τήν θερμή προσευχή, τήν κορυφαία ὅλων τῶν ἀρετῶν, δηλ. τήν ἀγάπη πρός τόν Κύριον καί Θεόν μας καί πρός τούς συνανθρώπους μας, τήν νῆψι καί τήν ἐγρήγορσι εἰς τόν καθημερινό πνευματικό μας ἀγῶνα.

Ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή, μέ τίς ἕξ (6) ἑβδομάδες τῶν «φωτοποιῶν νηστειῶν», εἶναι ἡ ἱερά καί κατανυκτική περίοδος μέ τίς πλούσιες λειτουργικές καί λατρευτικές εὐκαιρίες (Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, Κατανυκτικοί Ἑσπερινοί τά ἀπογεύματα τῶν Κυριακῶν, Μεγάλα Ἀπόδειπνα, Προηγιασμένες Θεῖες Λειτουργίες, Ἀκολουθίες τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου) καί παρέχει πολλές εὐκαιρίες κατανυκτικῶν προσευχῶν καί πνευματικοῦ καταρτισμοῦ.

Ἀδελφοί μου,

Μέσα εἰς τό ἱερό καί κατανυκτικό κλῖμα τῆς ἁγίας καί μεγάλης αὐτῆς περιόδου, κατά τήν ὁποία αὐξάνονται οἱ θεῖες εὐλογίες, ἀλλά πληθύνονται καί οἱ πειρασμοί καί οἱ δοκιμασίες τῶν ἀγωνιζομένων πιστῶν, ἄς ἀποδυθῶμεν ***«εἰς τόν καλόν τῆς νηστείας ἀγῶνα»*** μέ προθυμία καί καρτερική ὑπομονή ***«ἑαυτούς καί ἀλλήλους καί πᾶσαν τήν ζωήν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παρατιθέμενοι»***.

Ἄς παρακαλέσωμεν θερμῶς τόν Θεῖον Λυτρωτήν μας καί Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν ὑπέρ εἰρηνεύσεως καί καταστάσεως τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ὀρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας καί τῆς ἱεροκανονικῆς ἐπιλύσεως τοῦ ἐν Οὐκρανίᾳ σχίσματος, τοῦ φλέγοντος αὐτοῦ Οὐκρανικοῦ ζητήματος, τό ὁποῖον ἀπασχολεῖ σοβαρῶς τάς κατά τόπους Αὐτοκεφάλους Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας καί διασαλεύει τήν ἐν Χριστῷ ἑνότητα καί ἀγαστήν συμπόρευσιν αὐτῶν. Ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, καταπαύσεως τοῦ πυρός ἐν τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ καί ἀποτροπῆς τῆς ἐπικρεμαμένης πολεμικῆς ἀπειλῆς ἐκ τῆς γείτονος πρός ἀνατολάς χώρας. Ὑπέρ ταχείας διευθετήσεως τῆς συννόμου, κατά τάς ἀποφάσεις τοῦ Ἀνωτάτου ἀκυρωτικοῦ Δικαστηρίου (τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας), διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν εἰς τά Σχολεῖα μας καί τῆς ματαιώσεως τοῦ ἐπιχειρουμένου ἀντιπαιδαγωγικοῦ προγράμματος τῆς σεξουαλικῆς ἀγωγῆς τῶν ἀώρων παιδιῶν καί νηπίων μας. Ὑπέρ τῆς ἀνακοπῆς τῆς νομιμοποιημένης πλέον γενοκτονίας τοῦ Ἔθνους μας ἀπό τόν ποταμόν αἵματος ἀθώων ὑπάρξεων, πού κατά ἑκατοντάδες χιλιάδες χύνεται κάθε χρόνο εἰς τήν Ὀρθόδοξη Πατρίδα μας μέ τίς ἐκτρώσεις καί ἀμβλώσεις. Καί τέλος, ὑπέρ τῆς περιφρουρήσεως τῆς Ἑλληνορθοδόξου Πατρίδος μας καί τῶν ἄλλων χωρῶν ἀπό τῆς ἐπιδημίας τοῦ θανατηφόρου ἰοῦ τοῦ ἐξ ἀνατολῶν ἐπιδραμόντος καί ἐπεκτεινομένου, τοῦ κορωνοϊοῦ ἀποκαλουμένου, τῆς συγχρόνου αὐτῆς φαραωνικῆς πληγῆς καί μάστιγος, τῆς διά τήν ἀποστασίαν τῶν ἀνθρώπων ἀπό τῆς λατρείας τοῦ ἀληθινοῦ Τριαδικοῦ ἡμῶν Θεοῦ καί τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως καί Παραδόσεως ἐπερχομένης.

Εὐχόμενος δέ ἀπό καρδίας πλουσίαν τήν ἐξ ὕψους δύναμιν καί εὐλογίαν εἰς ὅλους σας, καί ἰδιαιτέρως εἰς τούς προσφιλεῖς ναυτικούς μας καί τούς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς διαβιοῦντας ἀποδήμους ἀδελφούς μας, Κυθηρίους καί Ἀντικυθήριους, διατελῶ, Διάπυρος πρός Κύριον εὐχέτης σας

Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁ Κυθήρων & Ἀντικυθήρων Σεραφείμ

Ένας χρόνος αγάπης, προσφοράς, αγώνα...του Ομίλου μας

Ένας χρόνος αγάπης, προσφοράς, αγώνα, προσπάθειας και ευχαριστίας στο Θεό που υπάρχουν ακόμη άνθρωποι που δίνουν το περίσσευμά τους στον αδελφό της Αφρικής και αλλαχού της ζωής.

Ένας χρόνος γεμάτος προσευχή, γεμάτος κόπους, γεμάτος αγωνίες αλλά και γεμάτος θαύματα για να καρπίσει ο σπόρος του Κυρίου μας, διαβάζουμε στις συγκινητικές επιστολές των ιεραποστόλων αλλά βλέπουμε και το έργο τους στα video που μας στέλνουν ή έρχονται οι ίδιοι για να μας τα δείξουν.

Αφρικανοί, Ινδοί, Κορεάτες, πολλοί από τους γείτονές μας Τούρκους, γνωρίζουν τις αλήθειες της Ορθοδοξίας και χαράσουν μια καινούργια πορεία στη ζωή τους

Οι συνάνθρωποί μας Αφρικανοί, Ινδοί, Κορεάτες, πολλοί από τους γείτονές μας Τούρκους, γνωρίζουν τις αλήθειες της Ορθοδοξίας μας και χαράσουν μια καινούρια πορεία στη ζωή τους. Η έμπρακτη αγάπη των δωρητών και φίλων του Ομίλου μας όπως και η αγάπη των απανταχού ορθοδόξων ενισχύει τον αγώνα τους για να αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά όλα τα εμπόδια και τις αντιξοότητες της ζωής τους.

Αυτό προσπαθεί ο Σύλλογός μας, ο Π.Χ.Ο.Ο.Ι. από την ίδρυσή του από τον μακαριστό πατέρα μας σεβασμιώτατο κυρό Κωνσταντίνο εδώ και 46 χρόνια και εν συνεχεία με τον νυν πνευματικό μας πατέρα τον ακούραστο και αγωνιστή Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κυθήρων και Αντικυθήρων κ. Σεραφείμ να βοηθήσει και να παραμείνει αρωγός στο πολυποίκιλο έργο των ιεραποστόλων. Με τη δική σας οικονομική βοήθεια από το περίσσευμα της καρδιάς σας, ο Σύλλογός μας βοηθάει στην οικονομική ενίσχυση των ιεραποστόλων για ανέγερση ναών, βαπτίσεων, κατηχήσεων, κτίσιμο σχολείων πηγαδιών για πόσιμο νερό (νερό που για μας είναι ένα συνηθισμένο αγαθό για τους αφρικανούς και τους ινδούς είναι πολύτιμο), δημιουργία ιατρείων, νοσοκομείων (Αφρική,Ν.Δ.Ουγκάντα στο Ρουμπάρε, Σιέρα Λεόνε, Καμερούν,Ταΐβαν, Επισκοπή Βερατίου Αλβανίας, Ινδία, Επισκοπή

Μιχαλουπόλεως και Κασσοβίας,Τσεχίας και Σλοβακίας, Επισκοπή Μαλάουϊ, Επισκοπή Ναϊρόμπης, Επισκοπή Γκόμας στο Κογκό).

Χωρίς τη δική σας βοήθεια, η ορθόδοξη ιεραποστολή δεν θα μπορούσε να λειτουργήσει. Οι ιεραπόστολοι δεν θα μπορούσαν να ταξιδέψουν σε απόμακρες περιοχές, να επιβλέψουν την λειτουργία σχολείων, να οργανώσουν Θεολογικά σεμινάρια, να λειτουργήσουν κλινικές χωρίς τη δική σας αγάπη, ο λόγος του Θεού δεν θα μπορούσε σήμερα να φτάσει σε μέρη που ποτέ δεν είχε ακουστεί.

Διαβάζοντας παλιότερα τεύχη του «Ιεραποστολικού Ταχυδρόμου», του περιοδικού του Συλλόγου, συγκινήθηκα για το πόσο όλοι οι συνεργάτες και φίλοι του συλλόγου αλλά και εκτός Συλλόγου, είχατε συμβάλει για τους αναξιοπαθούντες αδελφούς μας εντός Ελλάδας κατά την περίοδο της κρίσης. Όπως ξέρετε ο Σύλλογός μας ασχολείται και με την εσωτερική ιεραποστολή. Επισκέψεις σε ιδρύματα, φυλακές, κύκλοι Αγίας Γραφής, ιεραποστολικός καφές κάθε Κυριακή, ώστε να ακούγεται ο λόγος του Θεού προς οικοδομή όλων μας. Επίσης και οι νέοι μας συμβάλουν κατά πολύ στο έργο της Ιεραποστολής σε διάφορους τομείς. Αλλά και τα Παραρτήματα του Συλλόγου στην Λειβαδιά, Θήβα, Ιτέα, Χρισσό Αμφίσσης κάνουν εξίσου σοβαρό έργο.

Ο Κύριός μας βλέπει τη διάθεση και την αγάπη του καθενός από μας και αναλόγως ευδοκιμεί. Γράφει η αδελφή Νεκταρία από την Καλκούτα:

«Ξέρω πως ο Θεός, η αγάπη του και η πρόνοιά του δεν θα εγκαταλείψουν το έργο του στην Ινδία. Στηρίζομαι στην αγάπη σας, έχω ανάγκη τις προσευχές σας και εύχομαι ολόψυχα ο Κύριός μας να εξακολουθεί να ευλογεί πάντοτε το έργο που επιτελείτε προς δόξαν Του».

Θα κλείσω με μερικούς στίχους από τη συλλογή «**Εν μέσω κρίσης**» της **Μαρίας Μουρζά**.

Μόνο η αγάπη των αγίων
η ταπεινουμένη
και η παντοτινή
μπορεί να μας ξεπαγώσει
και να μας ξανακάνει
από απολιθώματα
ανθρώπους.

Μόνον η αγάπη των αγίων
μπορεί να με κάνει
για σένα
να κλάψω
και από πέτρα
άνθρωπος πάλι να γίνω.

Μόνο η αγάπη που κλαίει
οι λυγμοί
η προσευχή
κρυμμένων αγίων
μπορούν να μας σώσουν
από τη συμφορά.

Η αγάπη όταν γονατίζει
ενώπιον του Θεού
γίνεται παντοδύναμη
Η αγάπη όχι όταν υπερηφούται.
Η αγάπη όταν ταπεινούται.
Η αγάπη όταν κλαίει για τους άλλους
γίνεται παντοδύναμη.
Χωρίς τυμπανοκρουσίες.
Χωρίς υποκλίσεις.
Χωρίς μειονεξείες.

Με την αφοβία που γεννά
η αγάπη του Χριστού
με το κόστος αν χρειαστεί
και του θανάτου ακόμη
στα έγκατα της γης
στο βυθό της
η Ορθοδοξία Ζει.

Εκεί που ντύνονται
λευκούς χιτώνες οι άνθρωποι.
Εκεί βυθίζονται στο ύδρωρ,
το ζων που κάνει
τους δαίμονες να τρέμουν.

Εκεί σαν από μήτρα,
ξαναγεννιούνται οι άνθρωποι.
Εκεί στα υπό την γην
που κατέβαιναν για να πεθάνουν,
τώρα κατεβαίνουν
για να ζήσουν οι άνθρωποι.

Μπαίνει Μαριάμ και βγαίνει Μαρία.
Μπαίνει Λεϊλά και βγαίνει Ελένη.
Μπαίνει Αχμέτ και βγαίνει Γεώργιος.

Εις το Όνομα του Πατρός
και του Υιού
και του Αγίου Πνεύματος.

Οι Ορθόδοξοι οι πραγματικοί, μπορεί τελικά να μην είμαστε εμείς, με την ταυτότητα του ορθοδόξου στο χέρι.

Εμείς που όνομα έχουμε ότι ζούμε αλλά νεκροί είμαστε.

Θα έρθει ώρα, που με δάκρυα στα μάτια θα κατεβούμε για να ζητήσουμε συγνώμη από προγόνους και απογόνους γιατί τον πολύτιμο Μαργαρίτη, τον δώσαμε, τον προδώσαμε, τον παραδώσαμε αντί πινακίου φακής.

Θα ’ρθει ώρα που θα γονατίσουμε μπροστά στην εικόνα του Δεσπότη Χριστού και θα κλαύσουμε πικρά.

Η Ορθοδοξία ζει σωσμένη, μπορεί να της κόψαν τα κλαριά αλλά η ρίζα της απλώνεται σιγά-σιγά σ’ όλη τη γη.

Εύχομαι και προσεύχομαι με τις πρεσβείες των αγίων η νέα χρονιά του 2020 να είναι χρονιά γεμάτη αγάπη και προσφορά στο συνάνθρωπο, αδελφό μας.

Μαρίνα Μπέκου
Πρόεδρος Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία στη Σκωτία

Ο Χριστιανισμός στη Βρετανία εισάγεται τον δεύτερο αιώνα μ.Χ., και γύρω στο 209 μ.Χ. θα ομολογήσει την πίστη του στον Χριστό ο **άγιος Αλβανός**, ο πρώτος μάρτυρας της Βρετανίας (η μνήμη του τιμάται στις 17 Ιουνίου). Το 314 μ.Χ. η Εκκλησία της Βρετανίας είναι ήδη συγκροτημένη και συμμετέχει με πέντε αντιπροσώπους της στη Σύνοδο της Αρελάτης (σημερινή Αρλ, πολύ σημαντικό πολιτιστικό και θρησκευτικό κέντρο της Γαλατίας). Στη Σύνοδο της Αρελάτης συμμετείχαν εκπρόσωποι από 44 Εκκλησίες της Δύσης.

Ο βρετανικής καταγωγής **άγιος Νίνιαν** (η μνήμη του τιμάται στις 16 Σεπτεμβρίου), μυημένος στην πίστη και στα μυστήρια της αλήθειας στη Ρώμη, είναι ο πρώτος που κηρύττει τον λόγο του Θεού στους Νότιους Πίκτους της Σκωτίας.

Το 563 αποβιβάζεται στο νησί της Αϊόνα (δυτικές ακτές Σκωτίας) ο Ιρλανδός μοναχός **άγιος Κολόμπα** (η μνήμη του τιμάται στις 9 Ιουνίου) και αφιερώνεται στο ιεραποστολικό έργο. **Ο άγιος Κολόμπα και οι συνασκητές του ιδρύουν μοναστήρι το οποίο θα αναδειχτεί σε ένα από τα σπουδαιότερα χριστιανικά κέντρα από τον 6ο ως και τον 8ο αιώνα. Η μονή αυτή αποτελεί το κυριότερο ορμητήριο ιεραποστόλων μοναχών, οι οποίοι πραγματοποιούν**

Ο μακαριστός Γέροντας Ιωάννης Maitland Moir έπαιξε καθοριστικό ρόλο ώστε να ξαναζωντανέψει η Ορθοδοξία στην Σκωτία. Διακόνησε την Εκκλησία του Χριστού στο Εδιμβούργο της Σκωτίας για σχεδόν 30 χρόνια (1984-2013)

μια αληθινή ευαγγελική εποποιία, αρχικά δρώντας ανάμεσα στους Πίκτους της βόρειας Σκωτίας και στη συνέχεια διατρέχοντας τη Βρετανία και περνώντας στην Ευρώπη. Παράλληλα, η Μονή της Αϊόνα εξελίσσεται σε κέντρο εξαιρετικής εκκλησιαστικής τέχνης. Η κέλτικη εκκλησιαστική τέχνη συνδυάζει πολλά στοιχεία από την κέλτικη παράδοση, διακοσμητικά στοιχεία που έχουν την έμπνευσή τους στη ιδιαίτερη αγάπη και ευαισθησία των κελτών μοναχών για τη φύση αλλά και στοιχεία από τη βυζαντινή τέχνη των πρώτων αιώνων.

Η Κέλτικη Εκκλησία συγχωνεύεται και εναρμονίζεται πλήρως με την Εκκλησία της Ρώμης τον 8ο αιώνα και σβήνει εντελώς μέχρι το Σχίσμα των Εκκλησιών. Και γίνεται πραγματικότητα η προφητεία του οσίου Κολόμπα:

«Στην Αϊόνα της καρδιάς μου,
στην Αϊόνα που αγαπώ,
αντί για την φωνή των μοναχών
θα ακούγεται το μούγκρισμα
των κοπαδιών·
μα πριν φθάσει το τέλος του κόσμου
η Αϊόνα θα ξαναγίνει όπως ήταν».

Τόσους αιώνες μετά την κοίμηση του μεγάλου αυτού ασκητή της Αϊόνα, η Ορθόδοξη παρουσία στη Σκωτία, ξαναζωντανεύει με έναν μεγάλο αριθμό Εκκλησιαστικών Κοινοτήτων και πολλούς ανθρώπους που ενδιαφέρονται να προσεγγίσουν την Ορθόδοξη Εκκλησία. Σε αυτό, έπαιξε καθοριστικό ρόλο μία πολύ σημαντική σύγχρονη φυσιογνωμία της Ορθόδοξης Εκκλησίας στη Σκωτία: ο μακαριστός Γέροντας Ιωάννης Maitland Moir (1924-2013), ο οποίος διακόνησε την Εκκλησία του Χριστού στο Εδιμβούργο της Σκωτίας για σχεδόν 30 χρόνια (1984-2013).

Ο π. Ιωάννης έζησε μία ζωή πλήρη από το πνεύμα των αγίων της Κέλτικης Εκκλησίας που αγαπούσε τόσο πολύ και προσπαθούσε να τους συνδέσει με τους σημερινούς κατοίκους αυτής της χώρας, όχι σε ένα συναισθηματικό πλαίσιο της ιστορίας του παρελθόντος, αλλά ως μία ζωντανή παρουσία που μιλά στο σύγχρονο άνθρωπο. **Μία ζωή πλήρους ανιδιοτέλειας, αδιάλειπτης προσευχής, αγάπης χωρίς όριο για τον άλλο, αλλά και απίστευτης σοφίας που γινόταν φανερή μέσα από τα ελάχιστα λόγια, τη σύνεση και τη διάκριση που είχε.**

Για τον π. Ιωάννη, η Ορθόδοξη Εκκλησία ήταν αυτό που ο αγαπημένος του συγγραφέας C. S. Lewis (1898-1963, συγγραφέας του πολύ γνωστού «Χρονικού της Νάρνια») –ο οποίος ήταν απόφοιτος του φημισμένου Κολλεγίου του Χριστού στην Οξφόρδη (όπως και ο π. Ιωάννης)– θα αποκαλούσε «γνήσιο, καθαυτό χριστιανισμό», ο οποίος υπερβαίνει τα εμπόδια της εθνικότητας και της γλώσσας και αγκαλιάζει όλους όσους θέλουν να γνωρίσουν και να ζήσουν τη χριστιανική ζωή, μετέχοντας στη δόξα και τη χαρά της Ανάστασης του Κυρίου. Για αυτόν ακριβώς το λόγο, **ο π. Ιωάννης δεν έμενε μόνο στις ακολουθίες που τελούσε ανελλιπώς καθημερινά, πρωί και απόγευμα, στο Εδιμβούργο, αλλά όργωνε στην κυριολεξία όλη την επικράτεια της Σκωτίας, τελώντας τη Θεία Λειτουργία όπου μάθαινε ότι υπήρχαν έστω και λίγοι πιστοί. Με αυτόν τον τρόπο σταδιακά ιδρύθηκαν 7 ακόμη ορθόδοξες κοινότητες – μικρές πνευματικές κυψέλες κάτω από την αγκαλιά της μητέρας Κοινότητας του Εδιμβούργου και τις προσευχές του Γέροντά της.** Καθιέρωσε παντού όπου τελούνταν η Θεία Λειτουργία, τα αγγλικά ως κύρια λειτουργική γλώσσα (αφού αυτή ήταν η κοινή γλώσσα όλων) αλλά ταυτόχρονα χρησιμοποιούσε και τα ελληνικά και τα σλαβονικά από διάκριση και αγάπη προς τους Έλληνες και τους Ρώσους της Σκωτίας. **Το μέτρο, η ταπείνωση και η διάκριση που τον χαρακτήριζαν σε όλα όσα έκανε, είχαν σαν αποτέλεσμα να χαίρει της εκτίμησης και του σεβασμού όλων όσων τον γνώριζαν, Ορθοδόξων και μη.**

Η Ορθόδοξη Κοινότητα του Εδιμβούργου, κατά τη διάρκεια όλων αυτών των χρόνων, μεγάλωνε συνέχεια με ανθρώπους όλων των εθνικοτήτων αλλά και πολλούς γηγενείς για τους οποίους η Εκκλησία του Αγίου Ανδρέα γινόταν το σπίτι τους. Η πόρτα του π. Ιωάννη ήταν ανοιχτή για όλους ανεξάρτητα από το τι ώρα ήταν και ο ίδιος χαρακτήριζε συχνά τον εαυτό του ως «ιερομόναχο της πόλης». Ο π. Ιωάννης έδινε σε όλους τα πάντα, ό,τι ο καθένας είχε ανάγκη: από τα υλικά (κληρονόμησε μία πολύ μεγάλη περιουσία από τους γονείς του και στο τέλος δεν είχε ούτε μία δεκάρα δική του), μέχρι τα ψυχικά και τα πνευματικά: αγάπη, σοφία, δύναμη, καρτερία, παρηγορία. **Έγινε ο πνευματικός πατέρας πολλών ανθρώπων, όχι μόνο στη Σκωτία, αλλά και αλλού.** Στο κείμενο που έγραψε για τον π. Ιωάννη, αμέσως μετά την αναγγελία της κοίμησής του, ο π. William Gordon Reid της Επισκοπικής Εκκλησίας της Σκωτίας, κατέληγε λέγοντας: «**Ήταν ένας πιστός και αφοσιωμένος ενοριακός ιερέας, ένας πολύ καλός φίλος και έμπιστος σύμβουλος για πολλούς ανθρώπους και είμαι βέβαιος πως τώρα επιτέλους θα ακούσει το καλωσόρισμα του Κυρίου**: «**Ευ, δούλε αγαθέ και πιστέ. Επί ολίγα ης πιστός, επί πολλών σε καταστήσω. Είσελθε εις την χαράν του Κυρίου σου**» (Ματθ. 25:21)». Ή, όπως πολύ όμορφα είπε η Milja Radovic από τη Σερβία «Χάσαμε τον άνθρωπο που αγαπούσαμε και κερδίσαμε έναν άγγελο!». Ας έχουμε την ευχή του!

π. Δημήτριος Μαρούλης
Εφημέριος Ι.Ν. Αγίου Φιλίππου Βλασσαρούς

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΑΠΟ ΤΟΝ π. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ ΧΑΝ ΕΦΗΜΕΡΙΟ ΤΟΥ Ι. ΝΑΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΣΤΟ ΠΟΥΣΑΝ ΤΗΣ Ν. ΚΟΡΕΑΣ

1. Σεβαστέ π. Αλέξανδρε, θα θέλαμε να σας ευχαριστήσουμε εκ μέρους του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. αφενός γιατί δεχθήκατε να επικοινωνήσουμε με αυτό τον τρόπο και αφετέρου για το χρόνο που θα αφιερώσετε ώστε να απαντήσετε στις ερωτήσεις μας. Αρχικά θα θέλαμε να μας πείτε πώς γνωρίσατε την Ορθοδοξία.

Η αδελφή μου παντρεύτηκε Έλληνα, γι' αυτό είχα την ευκαιρία να έρθω στην Ελλάδα. Ενώ έμενα εδώ σκεφτόμουν αν μπορούσα να σπουδάσω ή να ασχοληθώ με το εμπόριο. Ήμουνα άθεος, όμως ξαφνικά θέλησα να διαβάσω την Αγία Γραφή. Τη βρήκα και διάβασα μέσα σε τρεις μέρες την Παλαιά και την Καινή Διαθήκη. Κατάλαβα ότι ο Θεός είναι αληθινός και Τον δέχτηκα.

Υπήρχε μια κορεατική προτεσταντική κοινότητα στην Αθήνα. Ήθελα να ακούσω τι λέει για τον Θεό. Η Παταπία ήλθε στην Αθήνα τρεις μήνες μετά από μένα. Ο σκοπός της ήταν να σπουδάσει φιλοσοφία. Η Παταπία ήδη είχε σπουδάσει την προτεσταντική θεολογία στην Κορέα. Τη συνάντησα στην προτεσταντική Εκκλησία και μιλούσαμε πολύ για την Αγία Γραφή και την πνευματική ζωή. Όμως είχα απορίες όσο γνώριζα για την προτεσταντική πίστη και τη διδασκαλία. Δεν αισθανόμουν αληθινή πίστη και δεν μπορούσα να φθάσω πιο βαθιά στα πνευματικά.

Αφού πέρασε περίπου ένας χρόνος παντρεύτηκα με την Παταπία με πολιτικό γάμο και μείναμε στη φοιτητική εστία που είναι στα Ιλίσια. Έμενε εκεί και ένα ζευγάρι, Ορθόδοξοι χριστιανοί από την Κορέα, για να σπουδάσουν θεολογία. Ο π. Σωτήριος Τράμπας ήταν ιεραπόστολος στην Κορέα τότε και τους έστειλε να σπουδάσουν. Γνωρίσαμε την ορθόδοξη πίστη από το ζευγάρι αυτό. Συζητούσαμε κάθε μέρα για την πίστη αυτή και πλησιάσαμε την Εκκλησία που είναι δίπλα από την εστία, τον Άγιο Γεράσιμο.

Ο π. Αλέξανδρος Χαν με την πρεσβυτέρα του Παταπία

Μετά από λίγες μέρες πήγαμε στο μοναστήρι του οσίου Παταπίου. Η Παταπία ήταν στην έκθεση και εγώ ήμουν στο σπήλαιο όπου βρίσκεται το λείψανο του Αγίου. Η Παταπία διάβασε το βιβλίο περί της ζωής του Αγίου. Ξαφνικά μου φώναξε και μου είπε ότι είχε δει τον Άγιο στο όνειρό της. Το κατάλαβε γιατί το βιβλίο περιέγραφε τη μορφή του Αγίου σε μια εικόνα. Η Παταπία από το θαύμα αυτό δέχτηκε να γίνει ορθόδοξη. Όταν ήρθε ο π. Σωτήριος Τράμπας, ο ιεραπόστολος της Κορέας, στην Αθήνα μας βάφτισε και αμέσως μας πάντρεψε. Το μυστήριο έγινε στην Εκκλησία Αγία Σκέπη που είναι στην περιοχή του Παπάγου. Μετά από λίγους μήνες γεννήθηκε ο Νικόλαος, ο γιος μας.

2. Πώς αποφασίσατε να γίνετε ιερέας; Ήταν μια εύκολη απόφαση;

Επιστρέφοντας στην Κορέα για να δούμε την οικογένειά μας, φτάσαμε στη Σεούλ και πήγαμε στην Εκκλησία του Αγίου Νικολάου για να χαιρετήσουμε τον π. Σωτήριο. Τότε μου είπε να γίνω ιερέας. Δεν το σκεφτόμουν καθόλου και του είπα «όχι, δεν είμαι άξιος». Τον ρώτησα: «Γιατί το λέτε;» και εκείνος μου είπε ότι οι άνθρωποι, οι Έλληνες που γνωρίζουμε, λένε ότι ο Αλέξανδρος, εγώ δηλαδή, φαίνεται να έχει τέτοια κλίση. Γυρίσαμε στην Ελλάδα, πέρασαν λίγοι μήνες, αλλά όσο περνούσε ο χρόνος τόσο γεννιόταν στην καρδιά μου κάτι. Ο π. Παγκράτιος, ο πνευματικός πατέρας μου, ήταν στη Μονή Πετράκη. Πήγα μια μέρα σ' αυτόν, του είπα την κατάσταση μου λέγοντας: «Πατέρα μου, πρώτα θέλω να γίνω πλούσιος και μετά θα γίνω ιερέας». Τα άκουσε και μου είπε: «Παιδί μου, δεν μπορείς να έχεις και τα δυο. Να προσέχεις πολύ». Σκεφτόμουν όλα αυτά ταραγμένος και έτσι πέρασε λίγος καιρός. Φάνηκε ότι ήταν θέλημα του Θεού κι έτσι δέχτηκα την ιεροσύνη. Πήγα στην ιερατική σχολή που είναι στην Κηφισιά και η Παταπία πήγε στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Χειροτονήθηκα στην Κέρκυρα. Δόξα τω Θεώ.

3. Πόσο εύκολο είναι για τους Κορεάτες να δεχτούν την Ορθοδοξία; Τι παρατηρείτε στον Παιδικό Σταθμό, στον οποίο εσείς και η πρεσβυτέρα σας είστε υπεύθυνοι;

Ο Παιδικός Σταθμός που διευθύνει στο Πουσάν ο π. Αλέξανδρος με την πρεσβυτέρα Παταπία είναι άλλη μια γέφυρα γνωριμίας των γονιών και των συγγενών των παιδιών με την Ορθοδοξία

Η Κορέα έχει πολλές διαφορετικές θρησκείες και οι Κορεάτες Ορθόδοξοι προέρχονται από τους προτεστάντες,

τους καθολικούς, τον Βουδισμό ή είναι πρώην άθεοι. Προσπαθούμε να μεταδώσουμε την πίστη μας ξεκινώντας από τον γείτονα μας. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι αυτό που συμβαίνει στον Παιδικό Σταθμό. Όταν φροντίζουμε τα παιδιά, με αγάπη, οι γονείς των παιδιών ενδιαφέρονται για την Εκκλησία.

Ο π. Αλέξανδρος κατηχεί εφήβους Κορεάτες

4. Ποια είναι τα μεγαλύτερα προβλήματα που αντιμετωπίζετε στην ενορία σας και στον Παιδικό Σταθμό;

Μια μεγάλη δυσκολία είναι ότι δεν υπάρχουν άνθρωποι με τους οποίους να μπορούμε να συνεργαστούμε. Αυτό συμβαίνει γιατί ακόμα είμαστε μικρή ενορία και λόγω οικονομικής δυσκολίας δεν μπορούμε να εκπαιδεύουμε τους ανθρώπους. Επίσης, σημαντικό πρόβλημα είναι και η έλλειψη ιερών αντικειμένων (εικόνες, λιβάνι, κάρβουνα, άμφια κ.λπ.).

5. Εδώ στην Ελλάδα παρατηρούμε ότι, δυστυχώς, οι νέοι στην πλειοψηφία τους δε δείχνουν πολύ ενδιαφέρον για την Εκκλησία. Ποια είναι η γνώμη σας για τους νέους και την Εκκλησία;

Κατά την γνώμη μου, πρέπει να υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι που να ασχολούνται και να εργάζονται μόνο για τους νέους στην Εκκλησία. Πριν γίνει κάποιος ιερέας, χρειάζεται να έχει αποκτήσει μια τέτοια εμπειρία.

6. Κλείνοντας, τι μήνυμα έχετε να δώσετε στους αναγνώστες του περιοδικού μας και κυρίως στους νέους που έχουν ιεραποστολικά ενδιαφέροντα;

Πολλοί άνθρωποι νομίζουν ότι η εκκλησιαστική ζωή είναι βαρετή. Αλλά δεν υπάρχει μόνο η κοσμική ευτυχία, υπάρχει και η πνευματική. Η κοσμική ευτυχία έχει ένα τέλος, όμως η πνευματική ζωή είναι αιώνια. Γι' αυτό οι άνθρωποι πρέπει να πηγαίνουν στην Εκκλησία, ώστε να αισθανθούν εκεί το ουράνιο της Βασιλείας.

Επιμέλεια:
Μαυρίδη Μαρία,
Χημικός Εκπαιδευτικός

Μπέκου Βασιλική,
Δασκάλα

Ακόμα μια συγκλονιστική ιστορία της Αφρικανικής ηπείρου

Για περισσότερες από έξι δεκαετίες βρίσκομαι στον χώρο της Διασποράς των Ελλήνων.

Πρώτα με τις σπουδές μου και τις αρχειακές έρευνες για τη σκιαγράφηση του Απόδημου Ελληνισμού και πιο συγκεκριμένα για την παρουσία της Ορθοδοξίας και τα θαυμάσια και μοναδικά επιτεύγματα, ιδιαίτερα στις Αρχιεπισκοπές του Οικουμενικού Πατριαρχείου (Αμερικής, Θυατείρων, Άπω Ανατολής, Αυστραλίας κ.τ.λ.) και επί προσωπικού επίπεδου σε συνεργασία με τους εκάστοτε Ποιμενάρχες των κατά τόπους Ορθοδόξων Επαρχιών, **είχα κυριολεκτικά αποθησαυρίσει** μέσα από αυθεντικά κείμενα όχι μόνο στον εκκλησιαστικό τομέα και τις κινήσεις και συμβουλές των Επισκόπων και όχι μόνο αλλά και γενικότερα στους τομείς που συνδέονται άμεσα με **τη βαθιά ιστορική και πνευματική παρουσία της Ελληνικής μεγαλουργίας και Δημιουργίας** (Αγγλία, Γαλλία, Ιταλία, Κορέα, Ρωσσία, Ουκρανία και φυσικά για σαράντα χρόνια στην ήπειρο της Αφρικής).

Τα κείμενα αυτά υπερβαίνουν το μέγεθος χιλιάδων σελίδων και ετοιμάζονται προς συλλογική έκδοση για να μη χαθούν τελικά. **Οι εμπειρίες και τα γεγονότα είναι διάφορες και μοιάζουν σαν να ανήκουν στην κατηγορία του μύθου και του παραμυθιού.** Όσο κι αν δεν έχουν καμιά σχέση με τα δικά μας τα γνωστά δεδομένα της καθημερινής μας ζωής, τόσο πιο πολύ έχουν μια δυναμική ωφέλεια, αφού τα ζούμε εμείς καθημερινά εδώ και είναι μέρος της ζωής μας.

Ένα μικρό λιθαράκι, θα έλεγα, για να πάρουμε περισσότερη εσωτερική δύναμη και να καλλιεργήσουμε μέσα μας το αίσθημα της ευθύνης και ταυτόχρονα να προσγειωθούμε.

Στιγμιότυπο από την βάπτιση του Αλέξανδρου στο βαπτισήριο της Ορθόδοξης Θεολογικής Σχολής στη Ναϊρόμπη.

Εδώ, οι φυλές είναι πολλές και η κάθε μια έχει τη διαφορετική της κουλτούρα και παράδοση. Και φυσικά η κάθε φυλή έχει ιδίαν διάλεκτο. Είναι ένα πολυσύνθετο και πολύμορφο μωσαϊκό που

πραγματικά έχει συναρπαστικές και μοναδικές συνθέσεις και εμπειρίες.

Ο Έλληνας όπως τον γνωρίζουμε του αρέσουν τα ταξίδια και οι περιπέτειες. Βρισκόμαστε στα μέσα του περασμένου αιώνα όπου αρκετοί δικοί μας έψαχναν να βρουν κάτι το καλύτερο, το ιδανικότερο για να φτιά-

Στιγμιότυπο από το Μυστήριο του Χρίσματος στον Αλέξανδρο.

ξουν τη ζωή τους. Και **έφευγαν, ταξίδευαν μακριά, μέσα στους ατέλειωτους ωκεανούς και θάλασσες, για να καταλήξουν τελικά κάπου όπου νόμιζαν ότι θα φτιάξουν τη ζωή τους καλύτερα** και, στο τέλος, επιστρέφοντας πίσω στην Ελλάδα αν έχουν ήδη κάπου να στηριχτούν και να απολαμβάνουν τους κόπους, τις θυσίες τους και τους αγώνες τους για καλύτερο αύριο στον τόπο της καταγωγής τους. Έφευγαν με ένα μικρό βαλιτσάκι όπου περιείχε τα πιο απαραίτητα για την επιβίωσή τους, μη γνωρίζοντας ότι μπορούσαν να μην ξαναγυρίσουν πίσω. Είχαν όμως μέσα τους την πίστη και τη θέληση ότι όλα θα εξελίσσονταν τελικά θετικά και για όφελος δικός τους αλλά και των συγγενών και φίλων τους. **Οι Έλληνες, γενικά στα ξένα, διέπρεψαν και αναδείχθηκαν βράχοι ακλόνητοι με τη σταθερότητα και την αποφασιστικότητα, έγιναν οι καλύτεροι πρέσβεις μας στον χώρο της Διασποράς**.

Ο σημερινός μας ήρωας έφθασε εδώ στην Κένυα και συγκεκριμένα στην παραλιακή πόλη της Μομπάσας, για να δουλέψει πάνω στα καράβια, μαζί με άλλους συμπατριώτες του. Για αρκετά χρόνια ήταν μόνος του αλλά είχε καλλιεργήσει μια στενή φιλία με τους ντόπιους. Φίλεψε μαζί τους και τον αγάπησαν τόσο πολύ που ένας από αυτούς θέλησε να του δώσει γυναίκα του την καλύτερη φίλη της γυναίκας του. Πράγματι έτσι κι έγινε. Ο Έλληνας ναυτικός πήρε την απόφαση και δέχθηκε να παντρευτεί και να κάνει σύντροφο της ζωής τους μια Κενυάτισσα της φυλής των Κικούγιου. Φυσικά αυτή ήταν μια δυναμική και δημιουργική σύζυγος και γυναίκα. Τον βοήθησε και τον ανέδειξε στον τομέα του. Απέκτησαν το πρώτο τους παιδί, μια όμορφη, χαριτωμένη και λεπτοκαμωμένη ξανθιά όπως τον πατέρα της. Ζούσαν στην Μομπάσα όπως ήδη αναφέραμε στην αρχή. Η μικρή ήταν αβάπτιστη. Όπως ήταν φυσικό, ο άνδρας, ο Έλληνας δηλαδή, ήθελε η γυναίκα του να μάθει την ελληνική γλώσσα. Κι έτσι κι έγινε. Εκεί που προσπαθούσαν μαζί με άλλους Έλληνες ναυτικούς να μιλούν Ελληνικά, ακούστηκε μια γυναικεία φωνή από δίπλα τους να τους ρωτά: «Είστε Έλληνες; Ναι, κι

εγώ είμαι εδώ με τον σύζυγό μου, που είναι Αφρικανός της φυλής Κικούγιου, γιατρός το επάγγελμα, που σπούδασε στη Θεσσαλονίκη, όπου γνωριστήκαμε και αποφασίσαμε να ενώσουμε τις ζωές μας με το μυστήριο του γάμου! Έχουμε και δύο κόρες που μιλούν μόνο Ελληνικά!» Καταλαβαίνει κανείς τις σκηνές που εξελίχθηκαν!

Κικούγιου και Έλληνες βρέθηκαν κυριολεκτικά στο πουθενά και αποφάσισαν να γίνουν οικογενειακά φίλοι, σε τέτοιο βαθμό που ζήτησαν από την Ελληνίδα να γίνει η νονά της κόρης τους. Κι αυτό έγινε στον Καθεδρικό ναό των Αγίων Αναργύρων στη Ναϊρόμπη, το έτος 1993, όταν ήμουν ήδη Επίσκοπος Ριρούτας! Όλα εξελίχθηκαν πολύ καλά με την ωραία εικόνα του φιλότιμου που χαρακτηρίζει τον κάθε Έλληνα. Συνέχισαν να είναι οικογενειακοί φίλοι και έδωσαν το όνομα στη μικρή Μαρίνα. Αυτή η σχέση τούς ενώνει από τότε μέχρι σήμερα. Η σχέση και η φιλία αυτών των οικογενειών συνεχίστηκε και φυσικά με τον φίλο του Έλληνα και της γυναίκας του που του έδωσαν ως σύζυγο την καλύτερή τους φίλη. Τελικά αποφάσισαν να εγκατασταθούν στην Ελλάδα, δηλ. ο Έλληνας ναυτικός, η σύζυγός του της φυλής Κικούγιου με την κόρη τους, Μαρίνα.

Ο Αλέξανδρο κοινωνεί των Αχράντων Μυστηρίων από τον Σεβ. κ.Μακάριο μετά την βάπτισή του

Ο φίλος του Έλληνα στο μεταξύ κι αυτός απέκτησε ένα χαριτωμένο αγόρι που το αγαπούσαν σαν να ήταν δικό τους. Στο διάστημα της απουσίας τους στην Ελλάδα, ξαφνικά πεθαίνει η πολυαγαπημένη τους φίλη και ο Κικούγιου σύζυγός της, σύμφωνα με τα δικά τους έθιμα, παντρεύτηκε όχι μια άλλη αλλά δύο γυναίκες!!!Κι έτσι βρέθηκε τώρα το ορφανό αγόρι μόνο του και απροστάτευτο αφού οι δύο άλλες μητριές του απέκτησαν δικά τους παιδιά και φυσικά τα φρόντιζαν, ενώ το καημένο το αγόρι το είχαν σαν δουλικό, το θεωρούσαν παρείσακτο, το κτυπούσαν αλύπητα και δεν του έδιναν καμιά σημασία.

Το αγόρι αυτό υπέφερε και ήταν πληγωμένο ψυχολογικά, αφού έχασε τη βιολογική του μητέρα. Δεν είχε όμως άλλη επιλογή. Σιωπούσε και τα υπέμεινε όλα παραδειγματικά. Σκηνές που πραγματικά τρομάζουν, όταν κανείς ακούει να τις διηγούνται.

Πέρασαν τα χρόνια, αφού στο μεταξύ ο Έλληνας με την Κικούγιου γυναίκα του και την κόρη τους Μαρίνα ερχόντουσαν

στην Κένυα και συναντούσαν τον φίλο τους με τις δύο τώρα γυναίκες και φυσικά τον μικρό που τώρα ήταν νέος και ώριμος. Εκεί που το αγόρι αυτό περνούσε απερίγραπτες και βασανιστικές στιγμές, σκέφτηκαν να τον απελευθερώσουν από όλα τα δεινά που περνούσε, από αγάπη προς τη φίλη τους και το ορφανό αγόρι, ο Έλληνας και η Κικούγιου γυναίκα να τον κάνουν γαμπρό τους, να τον παντρέψουν δηλ. με την κόρη τους τη Μαρίνα!

Ο γάμος του Αλέξανδρου και της Μαρίνας στον Καθεδρικό ναό Αγ. Αναργύρων στην Ναϊρόμπη από τον Σεβ. κ. Μακάριο

Και είναι εδώ που παίρνω ξαφνικά ένα τηλεφώνημα και ζητούν αυτοί οι άγνωστοι να με συναντήσουν. Πράγματι έρχονται και μου διηγούνται όλη την πορεία της ζωής τους και που τελικά κατέληξαν. Άκουσα τις διηγήσεις από την Κικούγιου γυναίκα του Έλληνα ναυτικού σε άπταιστα Ελληνικά. Έπρεπε τώρα να κανονίσουμε να βαπτίσουμε το αγόρι, τον μέλλοντα σύζυγο της Μαρίνας. Γίνονται οι σχετικές διευθετήσεις, κατήχηση κ.τ.λ. Και ένα Σάββατο, εδώ στο υπαίθριο μεγάλο βαπτιστήριο της σχολής μας γίνεται η βάπτιση, όπου δίνεται το όνομα Αλέξανδρος. Ένας από τους ιεροσπουδαστές ορίστηκε και ήταν ο νονός του Αλέξανδρου. Η συμμετοχή των ιερέων και διακόνων, όπως και των ιεροσπουδαστών ήταν παραδειγματική και καθοριστική. Μετά το βάπτισμα, ορίστηκε και η ημερομηνία του εκκλησιαστικού γάμου κι έτσι κι έγινε, στις 29 Φεβρουαρίου, στον ίδιο ναό όπου βαπτίστηκε η Μαρίνα, τελέσαμε τον γάμο τους, μέσα σε ατμόσφαιρα κατανυκτική και συγκινητική. Ήταν πολύ φυσιολογικό να παρευρεθεί ο πατέρας του Αλέξανδρου μαζί με τα άλλα παιδιά που απέκτησε στο μεταξύ με τις δύο γυναίκες του. Για μια στιγμή ο νεαρός Αλέξανδρος αγκάλιασε τον πατέρα του με δάκρυα και αναφιλητά, όπως και ο ίδιος ο πατέρας του. Τώρα, ο Αλέξανδρος με τη Μαρίνα ήδη ετοιμάζονται για τον μεγάλο αγώνα που έχουν να αντιμετωπίσουν μπροστά τους, αφού αποφάσισαν να εγκατασταθούν μόνιμα στην Ελλάδα, για να φτιάξουν τη δική τους οικογένεια.

Μια ιστορία θρύλος, μα στο τέλος συμπληρώνει το ταξίδι της ξενιτιάς και καταλήγει – κλείνει με τον γυρισμό, που υπόσχεται το ξεκίνημα ενός χρέους απέναντι στον Αλέξανδρο.

† Ο Μητροπολίτης Ναϊρόμπι Μακάριος

Πηγή: Romfea.gr

Επτακόσιοι είκοσι πέντε κατηχούμενοι βαφτίστηκαν στην Ι.Μ. Κατάγκας

Μέσα στην ωραία κατανυκτική και γεμάτη ελπίδα ατμόσφαιρα, την Τρίτη 31 Δεκεμβρίου αποδόθηκε η εορτή της Γεννήσεως του Χριστού με ένα ωραίο συλλείτουργο εκ των ιερέων που φιλοξενούνται αυτές τις ημέρες για να μαθαίνουν το τυπικό, όπως και οι καινούργιοι διάκονοι.

Ο θερισμός πολύς και εργάτες προσπαθούν ανταποκριθούν στις απαιτήσεις των ποιμαινομένων.

Σήμερα η νεόφυτη η Εκκλησία μας, δέχθηκε στην αγκάλη της δια του μυστηρίου του βαφτίσματος τριακοσίους είκοσι πέντε κατηχουμένους, τους οποίους βαφτίσαμε, μυρώσαμε, και εν συνεχεία κοινώνησαν των Αχράντων Μυστηρίων.

Άλλοι τετρακόσιοι και πλέον, βαφτίστηκαν αυτές τις ημέρες σε διάφορες

νεοπαγείς ενορίες μας και έλαμψαν τα πρόσωπά των από ελπίδα και χαρά για μια καινούργια εν Χριστώ ζωή.

Σήμερα παρακολουθούσα από μακριά, ένα ωραίο περιστατικό: άρχισαν και εμοίραζαν οι κατηχητές μας τους χιτώνας εις τους κατηχουμένους και ένα παλικάρι συναντήθηκε καθοδόν αφού εφόρεσε τον χιτώνα του μ' ένα άλλον νέον, πως αγκαλιαστήκανε και τις ευχές του έδινε του κατηχουμένου ο νέος, ήτο το κάτι πολύ συγκινητικό και συνάμα ενθαρρυντικό!

Μακάρι Θεέ μου να στερεώνονται και να ριζώνουν στην Εκκλησία και να καρπίζουν καρπούς πολλούς και γλυκείς!

† Ο Μητροπολ. Κατάγκας Μελέτιος

Πηγή: Romfea.gr

Ο Άγιος Νεκτάριος και η γιαγιά Τατιάνα στην Κορέα

Η γιαγιά Τατιάνα, όπως την αποκαλούσαμε, ήταν από τις πρώτες γυναίκες που έλαβαν το άγιο Βάπτισμα στην Κορέα. Ήταν κόρη του συλληφθέντος και εξαφανισθέντος από τους Βορειοκορεάτες πατρός Αλεξέι Κιμ στις 9 Ιουλίου του 1950.

Με την κοίμησή της τελείωσε την επί γης παρουσία της η πρώτη γενιά των Ορθοδόξων Κορεατών.

Τα τελευταία δέκα χρόνια ζούσε στο κέντρο υπερηλίκων της Ενορίας του Αγίου Βορίδος στην πόλη Τσουντσόν.

Όταν το 2010 εκδόθηκε από τις «Κορεατικές Ορθόδοξες Εκδόσεις» της Ιεράς Μητροπόλεως Κορέας η βιογραφία του Αγίου Νεκταρίου, τόσο πολύ άρεσε το βιβλίο στη γιαγιά Τατιάνα, ώστε άρχισε αμέσως, χωρίς να το πει σε κανέναν, να το μεταφράζει στα ιαπωνικά. Η αείμνηστη γνώριζε πολύ καλά ιαπωνικά γιατί κατά την περίοδο της ιαπωνικής κατοχή στην Κορέα είχε σπουδάσει ιαπωνικά, έμεινε και εργάστηκε στην Ιαπωνία και το επάγγελμά της για πολλά χρόνια ήταν δασκάλα. Ένα χρόνο, λοιπόν, μετά την έκδοση του βιβλίου στα κορεατικά, **ξαφνικά μια μέρα η κ. Τατιάνα Κιμ ήρθε στην Σεούλ και παρέδωσε στον Σεβ. Μητροπολίτη Κορέας π. Αμβρόσιο σε χειρόγραφη μορφή την μετάφραση του βιβλίου του Αγίου Νεκταρίου από τα κορεατικά στα ιαπωνικά και μια εικόνα του Αγίου, την οποία ζωγράφισε η ίδια με μολύβι αντιγράφοντας την εικόνα του Αγίου από το εξώφυλλο του βιβλίου της κορεατικής έκδοσης**. Αμέσως μετά τα πρώτα συναισθήματα έκπληξης και χαράς, γεννήθηκε η επιθυμία να εκδοθεί το βιβλίο από τον εκδοτικό οίκο της Ιεράς Μητροπόλεως Κορέας στα ιαπωνικά, για την πνευματική ωφέλεια των γειτόνων μας αδελφών Ιαπώνων και αυτών που ζουν στην Κορέα και κατά καιρούς επισκέπτονται τις ενορίες της Ορθόδοξης Μητρόπολης Κορέας.

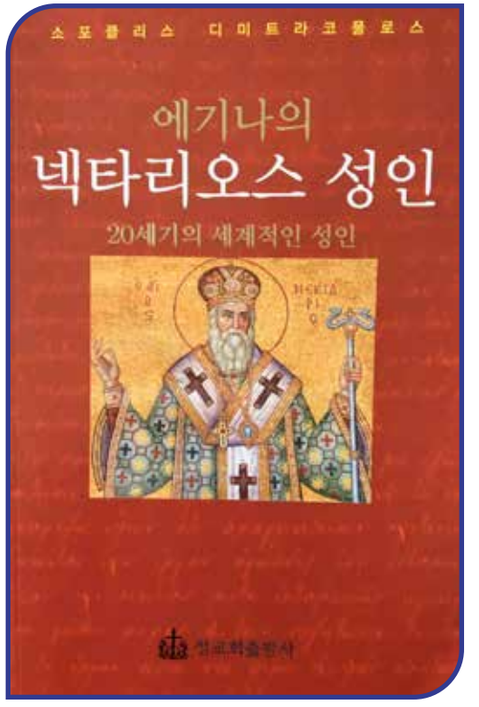

Το βιβλίο με τη βιογραφία του Αγ. Νεκταρίου το οποίο η κορεάτισσα Τατιάνα Κιμ έκανε γέφυρα πνευματικής επικοινωνίας Κορετών και Ιαπώνων Ορθόδοξων αδελφών

Η αείμνηστη γιαγιά Τατιάνα, εκτός από την μετάφραση του βιβλίου και την εικόνα του Αγίου Νεκταρίου, έγραψε και πρόλογο στον οποίο εξιστορεί το πόσο άγγιξαν την ψυχή της οι περιπέτειες που υπέστη ο Άγιος Νεκτάριος εν ζωή

Συνέχεια στή σελ. 22

Ανοιχτό παράθυρο στην Ορθόδοξη Ιεραποστολή στην Ινδονησία

Ecumenical Patriar
Orthodox Metropolitanate of Sing

Gereja Orthodox di Indonesia
Paroikia "Agios Demetrios" Medan

Proistamenos :
Pater Chrysostomos P. Manalu
Telp. (061 - 8368741; HP 0812 601 5121)
E-mail : fr.chrysostomos@yahoo.com

Μεντάν, 09 Φεβρουαρίου 2020
Το Διοικητικό Συμβούλιο
Panhellenic Christian Association Orthodox Mission
3rd Trigonos Street, Kipseli
GR 113 64

Αγαπητοί μου, χαίρετε εν Κυρίω

Το 2005 ίδρυσα τη Θεολογική Σχολή προς τιμήν του Αποστόλου Παύλου. Με πολλές δυσκολίες, αγωνίες και δάκρυα πέρασαν τόσα χρόνια και φθάσαμε στο 2020. Κάθε χρόνο μειώνονται οι φοιτητές, ωστόσο τα καθημερινά έξοδα βρίσκονται στην ίδια κατάσταση. Το μόνο εισόδημα για τη Σχολή μας είναι από τα δίδακτρα των φοιτητών που πληρώνουν 10 δολάρια το μήνα ο καθένας. Αυτό το ακαδημαϊκό έτος οι φοιτητές μας είναι 130. Αυτό σημαίνει ότι τα εισοδήματα είναι πολύ πενιχρά που δεν μπορούν να καλύψουν τα έξοδα λειτουργίας της Θεολογικής μας Σχολής. Αυτό το πρόβλημα υπάρχει εδώ και δυο χρόνια.

Για το λόγο αυτό αδελφοί μου έχουμε σκεφθεί να κάνουμε "gathering party" μια συνάθροιση σε ένα κεντρικό ξενοδοχείο της πόλης Μεδάν. Εκεί θα ετοιμάσουμε διάφορα φαγητά και θα τα πουλήσουμε. Το πρόγραμμα αυτό επιθυμούμε να το πράξουμε μετά το Πάσχα. Αυτό είναι ένας τρόπος για να μαζέψουμε χρήματα σαν κεφάλαιο για τα έξοδα λειτουργίας της Σχολής. Ευελπιστούμε να πετύχει το πρόγραμμά μας αυτό. Χρειαζόμαστε το ποσό των 7.500 ευρώ ώστε η λειτουργία της Σχολής να συνεχιστεί ομαλώς.

Ήθελα να σας παρουσιάσω το πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε στη Σχολή μας και γενικώτερα στην Ιεραποστολή μας. Θα σας είμαι ευγνώμων αν μπορείτε να συμμετέχετε στην πρόσπάθειά μας αυτή και εύχομαι ο καλός μας Θεός να σας χαρίζει τα πλούσια αγαθά Του.

Με πολλές ευχές,

π. Χρυσόστομος Μανάλου

Συνέχεια από τη σελ. 19

και ο τρόπος που τις αντιμετώπισε. Και καταλήγει στην **συγκινητική ομολογία** ότι: «**εάν είχα γνωρίσει από τα νειάτα μου την ζωή του Αγίου Νεκταρίου, θα ήταν διαφορετική και η δική μου ζωή**».

Η γιαγιά Τατιάνα προαισθανόμενη την κοίμησή της επικοινωνούσε με τους αρμόδιους του εκδοτικού οίκου και ρωτούσε πότε θα εκδοθεί το βιβλίο του Αγίου Νεκταρίου. Μάλιστα από την πενιχρή σύνταξή της έστελνε κάθε τόσο και κάποια μικροποσά για να διευκολύνει την έκδοση γιατί όπως έλεγε: «θα πεθάνω και δεν θα προλάβω να δω το βιβλίο τυπωμένο». Η έκδοση στα ιαπωνικά πραγματοποιήθηκε με τη βοήθεια του Θεού και τις πρεσβείες του Αγίου Νεκταρίου τον Απρίλιο του 2015, ένα μήνα περίπου πριν από την κοίμηση της γιαγιάς Τατιάνας. Όταν το πήρε στα χέρια της είπε το «νυν απολύεις την δούλη σου, Δέσποτα εν ειρήνη». Και πράγματι. Το πρωί της 6ης Μαρτίου 2015 η γιαγιά Τατιάνα πήγε στην Τράπεζα με τα πόδια κι εκεί έπαθε εγκεφαλικό επεισόδιο. Την μετέφεραν στο νοσοκομείο και μετά από λίγες ώρες, στις 10 το βράδυ, παρέδωσε εν ειρήνη το πνεύμα της σε ηλικία 93 χρονών.

Τον τελευταίο μήνα πριν από την κοίμησή της είχε επισκεφθεί τον καθεδρικό ναό του Αγίου Νικολάου στην Σεούλ για να αποχαιρετίσει τους γνώριμους σ' αυτήν από τα παλιά χρόνια πιστούς στους οποίους έλεγε ότι: «είναι η τελευταία φορά που έρχομαι στον Άγιο Νικόλαο».Επίσης επισκέφτηκε το μοναστήρι της Μεταμορφώσεως στο Καπιόνγκ για να δει τον σεβαστό και αγαπητό της Σεβασμιώτατο π. Σωτήριο. Και στον Σεβασμιώτατο επανέλαβε τα ίδια περί της σύντομης αναχώρησής της. Αλλά και στην Μητρόπολη έγραψε γράμμα στο οποίο εξηγούσε τα περί της ταφής της και συνάμα έστειλε ένα ποσόν για τα έξοδα της κηδείας της.

Τη Μ. Εβδομάδα αρρώστησε και, προς μεγάλη λύπη της που δεν θα μπορούσε να συμμετάσχει στις Ιερές Ακολουθίες στο Μοναστήρι της Μεταμορφώσεως, όπως είχε προγραμματίσει, βρέθηκε στο νοσοκομείο. Το βράδυ της Αναστάσεως περίμενε ξάγρυπνη μέχρι τις 12. Σηκώθηκε με δυσκολία από το κρεβάτι της, βγήκε από το δωμάτιό της για να μην ενοχλήσει τους άλλους ασθενείς και σ' ένα απόμερο σημείο του διαδρόμου ύψωσε τα γεροντικά χεράκια της στον Ουρανό και έψαλε στα κορεατικά το Χριστός Ανέστη!

Όταν η υγεία της καλυτέρευσε την Παρασκευή της Διακαινησίμου (17/4) επέστρεψε στο δωμάτιό της στην Ενορία του Αγίου Βόριδος, όπου με πολλή χαρά έλαβε από την Σεούλ το νεοεκδοθέν βιβλίο του Αγίου Νεκταρίου στα ιαπωνικά. Μέχρι την παραμονή της αναχωρήσεώς της στους Ουρανούς επικοινωνούσε τηλεφωνικώς με πιστούς από την Σεούλ μιλώντας για τα λουλούδια που φρόντιζε με πολλή αγάπη στον κήπο του Αγίου Βόριδος και, βεβαίως, για το αγαπημένο της βιβλίο του Αγίου Νεκταρίου. Πόσο χαιρόταν να ακούει ότι το βιβλίο ήδη βρίσκεται στα χέρια των Ορθοδόξων Ιαπώνων. Και φυσικά πόσο θα χάρηκε όταν συνάντησε τον ίδιο τον Άγιο Νεκτάριο και θα τον είδε να λειτουργεί στο Άγιο και Υπερουράνιο Θυσιαστήριο!

Να 'χουμε την ευχή της και παρακαλούμε τον Άγιο Νεκτάριο να συνεχίζει τις μεσιτείες του υπέρ των εν Κορέα και εν Ιαπωνία Ορθοδόξων Αδελφών μας και το βιβλίο του να γίνει γέφυρα καλύτερης πνευματικής επικοινωνίας μεταξύ τους.

Αθανασία Δημ. Κοντογιαννακοπούλου
(Από το περιοδικόν «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ»)

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΠΟ ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΓΚΟΜΑ

Από την Ιερά Επισκοπή Γκόμα τα Χριστούγεννα, ευχόμαστε ολόψυχα ο Θεός να στηρίζει το μεγάλο έργο του Συλλόγου σας, την Πρόεδρο και τα μέλη του. Η καινούρια χρονιά να είναι γεμάτη επιτυχίες σ' όλες τις προσπάθειες και η ευλογία του Κυρίου μας να πλημμυρίσει τα σπίτια όλων των μελών του Συλλόγου.

Η Χάρη του Θεού να είναι πάντα μαζί σας.

π. Χαρίτων
Πατριαρχικός Επίτροπος
της Επισκοπής Γκόμας

Από την Ιεραποστολή στην Επισκοπή Τολιάρας & Νοτίου Μαδαγασκάρης

Τα ρείθρα του Ινδικού

Του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού η Βάπτιση δεν ζητά από εμάς, όσους οργώνουμε τον της Αφρικής Αμπελώνα, την ανάπαυση, παρά την ευλογημένη κούραση. Ένα διαρκές τρέξιμο, με αυτοκίνητα, πιρόγες και ζωντανά, ούτως ώστε ο αγιασμός να καταπνίξει κάθε ύδωρ του Νησιού μας. Ο αυτός Σταύρος, ο αυτός Αγιασμός να μπολιάσει τα μέχρι πριν πικρά νερά της άγνοιας και να τα μετατρέψει στα της Βαπτίσεως Ύδατα. Εύχεστε!

Εκ της Ιεράς Μητροπ. Τολιάρας

Στιγμιότυπα από τον εορτασμό των Θεοφανείων 2020 στη Σουμάτρα

Το «ύστατο» χαίρε στην Ιεραπόστολο του Κονγκό Θεανώ Μουσδελεκίδου

Μέσα σε κλίμα συγκίνησης σύσσωμος κλήρος και λαός, αποχαιρέτησαν για την τελευταία της κατοικία τη γυναίκα, η οποία έγινε σύμβολο θυσίας, αγάπης και προσφοράς στους Κονγκολέζους αδελφούς μας, την μητέρα Θεανώ Μουσδελεκίδου. Συγκεκριμένα, την Παρασκευή 6 Μαρτίου 2020, στις 10:30 π.μ., στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου στο Κολουέζι, τελέστηκε η εξόδιος ακολουθία της θαυμαστής Ιεραποστόλου μητέρας Θεανώς Μουσδελεκίδου.

Στην εξόδιο ακολουθία χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατάνγκας κ. Μελέτιος, πλαισιούμενος από τον Πρωτοσύγκελλο Αρχιμ. Κοσμά Θασίτη, τον Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Αγίων Αποστόλων Τσαμπούλας Αρχιμ. Βαρνάβα Γρηγοριάτη, τον προϊστάμενο του Ιερού Ναού Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Λομπουμπάσι Πρωτοπρ. Αμβρόσιο Διαμαντίδη, Ιερείς και Διακόνους της Ιεράς Μητροπόλεως.

Κατά την διάρκεια της εξοδίου ακολουθίας η συγκίνηση και η χαρά συγχρόνως ήταν ζωγραφισμένη στα πρόσωπα όλων των παρισταμένων. Έβλεπες ένα πλήθος, το οποίο ευεργετήθηκε πολύπλευρα από την μακαριστή μητέρα Θεανώ, να συμμετέχει με απεριόριστο σεβασμό και αγάπη εκείνη τη στιγμή. Μία σιωπηλή κραυγή επικρατούσε εκείνες τις ώρες της χαρμολύπης. Η σκέψη αυτομάτως, σε οδηγούσε στο παρελθόν και στο παρόν. Στο παρελθόν, γιατί ταξίδευε το μυαλό στα μέρη που περπάτησε, που άπλωσε το χέρι της σε ανήμπορους ανθρώπους, που αγκάλιασε ορφανά και κατατρεγμένα παιδιά, που άνοιξε την αγκαλιά της στους ελαχίστους αδελφούς μας, τους φυλακισμένους, δίνοντας ένα κομμάτι ψωμί και ένα χαμόγελο ελπίδας και επιστροφής στην αληθινή ζωή, που έγινε

συνεργάτης και συνοδοιπόρος του Ευαγγελίου και της αγάπης του μακαριστού Ιεραποστόλου, Αρχιμ. Κοσμά Γρηγοριάτη και του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κατάνγκας κ. Μελετίου. Και στο παρόν διότι έβλεπες για τελευταία φορά τον άνθρωπο, ο οποίος έδωσε υλικούς και πνευματικούς θησαυρούς, και κερδίζει τώρα τους ουράνιους θησαυρούς. **Το παρόν έδωσαν όμως και τα παιδιά των σχολείων της Ιεραποστολής, όπου με την παρουσία τους εξέφρασαν κι' αυτά την ευγνωμοσύνη τους προς το πρόσωπο της μητέρας Θεανώς γι' αυτά τα σπουδαία που προσέφερε στην παιδεία.** Σημαντική θα λέγαμε, ήταν η παρουσία του Υπουργού Δημοσίων Έργων, κ. Mwangal Mbangu, και του Διευθυντού των Φυλακών στο Κολουέζι, κ. Tshikandji για τη συνεργασία που είχε όλα αυτά τα χρόνια η μητέρα Θεανώ. Ιδιαιτέρως, με τον Διευθυντή των Φυλακών για τις επισκέψεις που έκανε όλα αυτά τα χρόνια στο Σωφρονιστικό κατάστημα των Φυλακών βοηθώντας υλικά και πνευματικά τους «ελαχίστους» αδελφούς μας.

Λίγο πριν το τέλος της εξοδίου ακολουθίας, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κατάνγκας κ. Μελέτιος αναφέρθηκε για στην προσωπικότητα της μακαριστής μητέρας Θεανώς τονίζοντας: «Η μητέρα Θεανώ, ζούσε για το Χριστό και για τους αδελφούς της. Μοίρασε την περιουσία που της άφησε

ο σύζυγός της και μετά το θάνατό του, αφιέρωσε ολοκληρωτικά τον εαυτό της στην υπηρεσία του Ευαγγελίου. Προτίμησε τον Χριστό και όχι το χρυσό. Πριν ξεκινήσει για την Εξωτερική Ιεραποστολή, γνώρισε τον μακαριστό Ιεραπόστολο Αρχιμ. π. Κοσμά Γρηγοριάτη και τον συμβουλεύτηκε. Εκείνη ακολούθησε τον π. Κοσμά, και από εκείνη τη στιγμή άνοιξε και ο παράδεισός της».Συνεχίζοντας ο Σεβασμιώτατος, τόνισε σε άλλο σημείο: «**Ήταν πρώτη στην Εκκλησία. Πρώτη στους φυλακισμένους. Επισκεπτόταν προβληματικές οικογένειες. Φρόντιζε για τους Ιεραποστόλους.** Μας είχε σαν παιδιά της. Μας περίμενε μεσάνυχτα να φθάσουμε μετά από ένα κοπιαστικό ταξίδι. **Τα χέρια της ήταν πάντα γεμάτα με δώρα αγάπης.** Μητέρα Θεανώ αγκάλιαζες τους Ιερείς, αλλά ιδιαιτέρως τα παιδιά και όλα τα μοίρασες τα υπάρχοντα σου. Δεν κράτησε τίποτα για τον εαυτό σου. **Την τελευταία μέρα την επισκέφθηκα στο νοσοκομείο. Δεν καταλάβαινε τίποτα. Όμως, μετά την ευχή που της διάβασα, γύρισε, με κοίταξε, μου χαμογέλασε και μου τραγούδησε το τραγούδι, «Μακεδονία ξακουστή». Όταν έφυγα από το νοσοκομείο είπε στις μοναχές εκείνη τη μέρα ότι είδε η μητέρα Θεανώ την Παναγία και της είπε ότι οι βαλίτσες είναι έτοιμες για να φύγει. «Θέλω να με βοηθήσετε να φθάσω στον προορισμό μου» μου είπε.**

Κλείνοντας ο Σεβασμιώτατος τον λόγο του τόνισε: «Μητέρα Θεανώ, έφυγες με πολλές ευλογίες. Τούτη τη στιγμή, θα ήθελα να σου ζητήσω συγνώμη, εάν κάποιες στιγμές σε πίκρανα και σε στενοχώρησα. Γι' αυτό και βάζω μία μετάνοια μπροστά στο σκήνωμά σου. Και θερμώς σε παρακαλώ, αν βρεις παρρησία στο Θεό, προσευχήσου και για μας, για την Ιεραποστολή, για τα παιδιά της Ιεραποστολής και για τους χριστιανούς. Σε ευχαριστούμε για ό,τι έκανες για μας. Ποτέ δεν θα σε ξεχάσουμε. Αιωνία σου η μνήμη».

Έπειτα, έλαβε το λόγο ο Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος Πρωτοπρεσβύτερος, π. Θεόφιλος Katang, ο οποίος ανέγνωσε το βιογραφικό της μητέρας Θεανώς, το έργο που ανέπτυξε στην Ιερά Μητρόπολη Κατάνγκας και αναφέρθηκε στα πρόσωπα με τα οποία συνεργάστηκε.

Στο τέλος της εξοδίου ακολουθίας, πέρασαν όλοι κλήρος και λαός και ασπάστηκαν για τελευταία φορά με δάκρυα στα μάτια το σκήνωμα της μακαριστής Ιεραποστόλου.

Βγαίνοντας από το ναό με προεξάρχοντα τον Σεβασμιώτατο και μία μεγάλη πομπή ενός χιλιομέτρου που ακολουθούσε κατευθυνθήκαμε στην Ιερά Μονή Αγίου Νεκταρίου για να γίνει η ταφή. Μπορούμε να πούμε ότι στο δρόμο τα συναισθήματα όλων μας ήταν κυρίως χαράς και όχι λύπης. Οδηγούσαμε την μητέρα Θεανώ στην τελευταία της κατοικία. **Τα παιδιά του οικοτροφείου έψελναν το Άγιος ο Θεός και οι «μάμες» όπως χαρακτηρίζονται εδώ, τραγουδούσαν χριστιανικά τοπικά τραγούδια από αυτά που τραγουδούσαν μαζί με την μητέρα Θεανώ όλα αυτά τα χρόνια που έζησε εδώ στο Κολουέζι.**

Πριν φθάσουν στην Ιερά Μονή Αγίου Νεκταρίου, ο Σεβασμιώτατος μπροστά στην είσοδο του νοσοκομείου της Ιεραποστολής, έκανε μία δέηση υπέρ αναπαύσεως της ψυχής της μητέρας Θεανώ, η οποία επί 5 μήνες νοσηλευόταν εκεί.

Έπειτα, έφθασαν δίπλα στην Ιερά Μονή, όπου εκεί ο Σεβασμιώτατος τέλεσε τρισάγιο και τάφηκε το σκήνωμα της μακαριστής Ιεραποστόλου, μητέρας Θεανώς Μουσδελεκίδου.

Πλέον αναπαύεται το σώμα της από τους κόπους και τα βάσανα. Αφιέρωσε τον εαυτό της για 33 ολόκληρα χρόνια στην υπηρεσία του Ευαγγελίου και του ανθρώπου.

Ας είναι αιωνία της η μνήμη.

Πηγή: Romfea.gr

Αγρυπνία Αγ. Αικατερίνας 24/11/2019 στην «κρύπτη» της Αγίας Φιλοθέης στον Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Προβολή του «Ιεραποστολικού Ταχυδρόμου» στην 8η Έκθεση Ορθόδοξου Χριστιανικού Βιβλίου

Οι εκδόσεις Εν Πλω, με την ευλογία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών κ. Ιερωνύμου, και με κύριο στόχο την προβολή και τη διάδοση του ποιοτικού βιβλίου, διοργάνωσε για **8η συνεχή χρονιά Έκθεση Ορθόδοξου Χριστιανικού Βιβλίου**, στο Ξενοδοχείο Divani Caravel, από το Σάββατο 2 μέχρι και την Δευτέρα 4 Νοεμβρίου, με μια μεγάλη ποικιλία τίτλων ορθόδοξης πνευματικότητας σε συνεργασία με πολλούς εκδοτικούς οίκους και μοναστήρια. Η Έκθεση πλαισιωνόταν κι από ενδιαφέρουσες παρουσιάσεις βιβλίων που εκδόθηκαν πρόσφατα και συζητήσεις με διακεκριμένες προσωπικότητες του εκκλησιαστικού χώρου.

Στην 8η Έκθεση Ορθόδοξου Χριστιανικού Βιβλίου συμμετείχε για 4η συνεχή χρονιά και ο «Ιεραποστολικός Ταχυδρόμος». Οι νέοι του Ομίλου διακόνησαν το stand προβολής του περιοδικού καθ' όλη την διάρκεια της έκθεσης, ενημερώνοντας τους επισκέπτες για τις δράσεις του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. και γράφοντας νέους συνδρομητές.

Σύναξη Νέων με τον Σεβ. Κυθήρων κ. Σεραφείμ

Εντυπώσεις από την Σύναξη Νέων με τον π. Θεμιστοκλή Αδαμόπουλο

Δεν υπάρχει αμφιβολία πως, παρόλο που έχουμε ακούσει όλοι για «τα παιδάκια στην Αφρική που πεθαίνουν», λίγα είναι αυτά που έχουμε καταλάβει από το τι πραγματικά βιώνουν οι άνθρωποι στη γειτονική μας Μαύρη Ήπειρο. Ο π. Θεμιστοκλής Αδαμόπουλος, τιμώντας τον Πανελλήνιο Χριστιανικό Όμιλο Ορθοδόξου Ιεραποστολής στις 12 Νοεμβρίου, χάρισε στον καθένα από εμάς την ευκαιρία να ταξιδέψει στη μακρινή Σιέρα Λεόνε, να αντιληφθεί τα εμπόδια και τις δυσκολίες με τις οποίες ζουν οι κάτοικοί της και να πάρει γενικότερα μια γεύση από τη ζωή εκεί. Μια ζωή όπου μικροί και μεγάλοι στερούνται ακόμη και τα στοιχειώδη, άνθρωποι λιμοκτονούν, πεθαίνουν από αρρώστιες και κακουχίες, μητέρες αναγκάζονται να εγκαταλείψουν ένα άρρωστο παιδί τους για να προστατεύσουν τα υπόλοιπα και πολλά άλλα ακόμη που δύσκολα μπορεί να τα φανταστεί ο δικός μας «καλομαθημένος» ανθρώπινος νους. Μια ζωή που στην πραγματικότητα κάθε άλλο παρά ζωή είναι. Ο π. Θεμιστοκλής όμως μαζί με τους συνεργάτες του, χτίζοντας εκκλησίες, σχολεία και εγκαταστάσεις για την καλύτερη διαβίωση μικρών και μεγάλων, αλλά κυρίως όντας μια ανεξάντλητη παροχή αγάπης και ελπίδας, οδηγούν τους αδερφούς μας σε μια καινούργια πορεία ζωής και τους μεταδίδουν την πίστη στον Αληθινό Θεό. Ας προσευχόμαστε ο Κύριός μας να του δίνει δύναμη και κουράγιο να συνεχίζει το έργο του.

Γεωργία Μαυρίδη
Φοιτήτρια Τμημ. Φυσικού ΕΚΠΑ

Στιγμιότυπο από την συνάντηση με τον π.Θεμιστοκλή όπου είχαμε την ευλογία να παρίσταντο και ο πνευματικός του Ομίλου Σεβ. Κυθήρων κ. Σεραφείμ

Σύναξη Νέων με τον π. Αντώνιο Γούση

Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου 2019 στα γραφεία του Συλλόγου μας (Τρυγόνος 3, Κυψέλη) πραγματοποιήθηκε Σύναξη Νέων με καλεσμένο τον π. Αντώνιο Γούση, εφημέριο του Ι.Ν. Αγίου Κοσμά του Αιτωλού Αμαρουσίου όπου κατέθεσε εμπειρίες για τον πολυσέβαστο Μητροπολίτη Πενταπόλεως κυρό Ιγνάτιο Μαδενλίδη (1930-2017). Σκιαγράφισε αυτή τη μεγάλη ιεραποστολική και εκκλησιαστική προσωπικότητα όπως ο ίδιος τον είχε ζήσει και ανέδειξε τα έντονα πατερικά γνωρίσματα που είχε και το πολύκαρπο ορθόδοξο έργο που επιτέλεσε στην Αφρική. Ζωντάνεψε Αφρικανικές ιεραποστολικές διηγήσεις και αληθινά περιστατικά που είχε βιώσει ο μακαριστός ιεραπόστολος κάτω από δυσπερίγραπτες συνθήκες αλλά και πλήθος ψηλαφητά θαύματα θεραπείας και θείας προστασίας που είχε ζήσει. Επίσης μας παρουσίασε το βιβλίο που κυκλοφόρησε πρόσφατα του αειμνήστου Μητροπολίτου Πενταπόλεως κυρού Ιγνατίου με τίτλο «Εκεί που με έστειλε ο Θεός».

Το βιβλίο που κυκλοφόρησε πρόσφατα με περιστατικά από την Ορθόδοξη Ιεραποστολή στο Κονγκό, τα οποία έζησε και κατέγραψε ο αείμνηστος Μητροπολίτης Πενταπόλεως κυρός Ιγνάτιος. Ο Σεβασμιώτατος είχε δημοσιεύσει ανταποκρίσεις σε πολλά ιεραποστολικά περιοδικά της χώρας μας και επιθυμούσε να εκδοθούν κάποτε συγκεντρωτικά. Το βιβλίο αυτό εκπληρώνει αυτή την επιθυμία του.

Ευχαριστήριες Επιστολές στο Παράρτημα Π.Χ.Ο.Ο.Ι. Χρισσού

Προς
Παράρτημα Εξωτερικής Ιεραποστολής Χρισσού

Αρ. Πρωτ:
Αθήνα 28/06/2019

Αγαπητοί αδελφοί,

Εκ μέρους του Δ.Σ. του Συλλόγου Προστασίας Αγέννητου Παιδιού - Η Αγκαλιά σας ευχαριστούμε θερμά για παρακάτω είδη που προσφέρατε στο Σύλλογός μας (Αριθμός Απόδειξης 847 - 28/06/2019): ΡΟΥΧΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΔΙΑΛΟΓΗ, ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΔΙΑΛΟΓΗ (ζεύγη), ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΠΡΟΣ ΔΙΑΛΟΓΗ. Με την ευγενική ~ αυτή χειρονομία σας στηρίζετε την απρόσκοπτη συνέχιση τόο φιλανθρωπικού και κοινωνικού έργου του συλλόγου και ενθαρρύνετε την προσπάθεια, που κάνουμε, ώστε να δημιουργείται για τα παιδιά μια ζεστή, γλυκιά και τρυφερή αγκαλιά.

Σας ενημερώνουμε ότι, αυτή την περίοδο καλύπτουμε σταθερά εκατόν εβδομήντα (170) οικογένειες και μεγάλο αριθμό εκτάκτων οικογενειών και ότι στα είκοσι ένα χρόνια λειτουργίας και ευεργετικής κοινωνικής παρουσίας της Αγκαλιάς έχουν γεννηθεί κοντά της περισσότερα από 2900 παιδιά.

Όλα τα έσοδα του Συλλόγου προέρχονται από δωρεές, χορηγίες ιδιωτών και επιχειρήσεων και από εκδηλώσεις, που διορνανώνονται για το σκοπό αυτό.

Παρακαλούμε να εύχεστε για την ευόδωση του σκοπού του Συλλόγου μας και να στηρίζετε, με τον δικό σας τρόπο, το φιλανθρωπικό, κοινωνικό και ενημερωτικό έργο του, ώστε να σώζονται περισσότερες ανθρώπινες ψυχές και να γεννιούνται Ελληνόπουλα στη χώρα των γερόντων, όπως δυστυχώς έχει καταντήσει η Πατρίδα μας.

Ευχόμαστε δύναμη και υγεία, σωματική και ψυχική και ο Κύριος να σας δίνει πλούσια τα ελέη του.

Με ιδιαίτερη τιμή και θερμές ευχαριστίες.
Για τον Σύλλογο Προστασίας Αγέννητου Παιδιού - Η Αγκαλιά

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ
ΓΕΝΙΚΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΚΡΑΤΗΣΗΣ
Β΄ ΤΥΠΟΥ ΜΑΛΑΝΔΡΙΝΟΥ

Μαλανδρίνο 02/12/2019

Αριθ. Πρωτ.: 14561

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ
Διεύθυνση: Μαλανδρίνο 330 53
Πληροφορίες: Κοινωνική Λειτουργός
Μαρία Κωσταρά
Τηλέφωνο: 22660-53056

ΠΡΟΣ:
Το Παράρτημα Εξωτερικής
Ιεραποστολής Χρισσού
Φωκίδας
Συνταγματάρχου Ψαρρού
100 Τ.Κ. 330 55 ΧΡΙΣΣΟ

Με την παρούσα, θα θέλαμε να εκφράσουμε τις βαθύτερες ευχαριστίες μας για τη δωρεά που πραγματοποιήσατε στο Κατάστημά μας, προσφέροντας είδη ένδυσης, κλινοσκεπάσματα και είδη ατομικής καθαριότητας και υγιεινής για κάλυψη αναγκών των άπορων κρατουμένων του Καταστήματος μας.

Η προσφορά σας αυτή ως ένδειξη κοινωνικής ευαισθησίας, μας επιτρέπει να ευελπιστούμε στη συνέχεια της στήριξή σας και στη μελλοντική μας συνεργασία.

Ο Διευθυντής
Ευθύμιος Παπαδήμας

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΣΤΟΝ ΔΗΜΗΤΡΗ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ
μέλος και πολύτιμο συνεργάτη του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

«*Μεταβέβηκεν εκ του θανάτου εις την ζωήν*»: Είναι τα λόγια του ίδιου του Χριστού, του Κυρίου της ζωής και του θανάτου, με τα οποία υπόσχεται και βεβαιώνει την υπέρβαση του θανάτου σ' εκείνους που πιστεύουν σ' Αυτόν.

Είναι φυσικό, ο θάνατος ενός προσφιλούς μας προσώπου, μια κηδεία, να γεμίζει την ψυχή με λύπη, πόνο, θλίψη. Η απουσία του αγαπημένου μας προσώπου μάς δημιουργεί ένα αίσθημα κενού. Όλα αυτά είναι καταστάσεις φυσικές για τον άνθρωπο.

Ως αντίδοτο στον πόνο και τη λύπη προσφέρει η Εκκλησία την ακολουθία της κηδείας. Ειδικότερα, με τα αναγνώσματα και τα τροπάρια μάς θυμίζει πως με τον θάνατο δεν τελειώνει η ζωή· αυτή «ως όναρ παρέρχεται», είναι ένα όνειρο και ο θάνατος είναι το ξύπνημα από το όνειρο. Είναι η γέφυρα που μας μεταφέρει από τη φθαρτή ζωή στην πραγματική ζωή: εδώ είμαστε σαν το έμβρυο, που πρέπει να γεννηθεί για να εισέλθει στην κανονική ζωή, στον πραγματικό κόσμο, αυτόν που είναι η φυσική του κατάσταση, αυτόν που είναι ο τελικός προορισμός του, αυτόν, για τον οποίον είναι πλασμένος.

Εμείς οι περιλειπόμενοι λυπούμεθα για τον χωρισμό, αλλά, όπως ακούσαμε και στο αποστολικό ανάγνωσμα, δεν λυπούμεθα καθώς και οι λοιποί, οι μη έχοντες ελπίδα. Εμείς πιστεύουμε στην Ανάσταση. Πιστεύουμε ότι ο μεταστάς ζει και θα ζει αιώνια, σε μιαν άλλη κατάσταση, σε μια μακαρία κατάσταση, κοντά στον Δημιουργό του.

Αυτή η πίστη μάς συνήγαγε στον ιερό αυτό τόπο, για να προπέμψουμε τον αγαπητό μας Δημήτρη στην αιώνια ζωή, εκεί όπου δεν υπάρχει πόνος, λύπη, στεναγμός. Τον προπέμπουμε, γνωρίζοντας ότι πηγαίνει σε τόπο φωτεινό και χλοερό, σε τόπο αναψύξεως. Στον τόπο που ποθούσε η ψυχή του και για τον οποίον προετοιμαζόταν σε όλη του τη ζωή.

Γεννημένος ο Δημήτρης Γεωργούλας το 1936 στο Τετράκωμο της Άρτας, έζησε σε περιβάλλον χριστιανικό και δέχτηκε τα νάματα της ευσεβείας από τον ιερέα πατέρα του. Όσοι τον γνωρίσαμε, τον εκτιμήσαμε για τον χαρακτήρα του τον έντιμο, τον ακέραιο, τον ηθικό, τον γεμάτο προφορά και καλοσύνη. Με δωρική απλότητα αντιμετώπιζε την καθημερινότητα· ίσιος, ντόμπρος, σοβαρός αλλά και προσηνής, δεν μπορούσες να μην

τον εκτιμήσεις και αγαπήσεις. Πτυχιούχος της Φιλοσοφικής Σχολής του Παν/μίου Αθηνών, με υπερτεσσαρακονταετή υπηρεσία στη δημόσια εκπαίδευση, επεξέτεινε τα ενδιαφέροντά του και πέρα από τα όρια της επιστήμης του. Σχεδόν 40 χρόνια και μέχρι την κοίμησή του παρακολουθούσε ανελλιπώς τις συναντήσεις του Θεολογικού Σεμιναρίου του Συλλόγου Ανάπλασις, του οποίου ήταν μέλος, και όλοι τον θυμόμαστε για τις εμπεριστατωμένες εισηγήσεις του, καθώς και για τις ξεναγήσεις του στις εκπαιδευτικές εκδρομές του Σεμιναρίου. Ανεκτίμητη είναι η προσφορά του στο έργο της Ιεραποστολής, στο πλευρό της εκλεκτής συζύγου του Μαρίας Καρατσάλου-Γεωργούλα, προέδρου του Πανελληνίου Χριστιανικού Ομίλου Ορθοδόξου Ιεραποστολής. Ενδεικτικά αναφέρω τις πολλές του διαλέξεις, την οργάνωση και προεδρία σε πολλά σχετικά συνέδρια, τη συνεργασία στο περιοδικό *Ιεραποστολικός Ταχυδρόμος* και τη συμμετοχή του σε ανθρωπιστικές αποστολές στην Αλβανία, Σερβία, Βουλγαρία, Ρουμανία.

Αγαπητέ Δημήτρη, «μακαρία η οδός ην πορεύη σήμερον», μακαρία η οδός την οποία κανείς δεν μπορεί να αποφύγει. Κάποτε θα συναντηθούμε πάλι. Ως τότε, ο Θεός να δώσει παρηγοριά στη σύζυγό σου, στα παιδιά σου, στους οικείους σου, στους φίλους σου. Καλό Παράδεισο! Καλή αντάμωση, Δημήτρη, καλή Ανάσταση!

12 Νοεμβρίου 2019
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΤ. ΓΑΛΙΤΗΣ

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΣΤΟΝ ΘΕΟΔΩΡΟ ΒΓΟΝΤΖΑ
μέλος και πολύτιμο συνεργάτη του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

«*Ἀμήν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν...*» (Ιωάννην 5, 24-30).

Μπροστά στο θέαμα του νεκρού μένει εκστατικός ο κάθε άνθρωπος και κυριεύεται από φόβο. «*Ὄντως φοβερώτατον τὸ τοῦ θανάτου μυστήριον... πῶς ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος βιαίως χωρίζεται ἐκ τῆς ἁρμονίας καὶ τῆς συμφυΐας ὁ φυσικώτατος δεσμός;*».

Κι όμως αυτό το «φοβερώτατον» ενέχει κάποια μακαριότητα, όταν αφορά τον εργάτη του ευαγγελίου και γενικότερα τον άνθρωπο του Θεού, που αγωνίζεται για την πνευματική του τελείωση και έχει ως κύριο στόχο της ζωής του τη θέωση. Έναν τέτοιο μακάριο αποχαιρετίσαμε οι συνεργάτες του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. στις 27 Ιανουαρίου 2020 στον Ι. Ναό Εσταυρωμένου Αιγάλεω. Τον αγαπημένο μας κ. Θεόδωρο Βγόντζα, έναν Έλληνα Ορθόδοξο, έναν πνευματικό άνθρωπο, έναν δάσκαλο, έναν

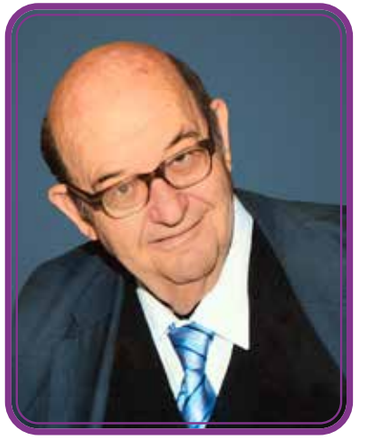

συγγραφέα, έναν εξαίρετο σύζυγο και τρυφερό πατέρα. Κρητικός στην καταγωγή αλλά σπουδαγμένος στην Αθήνα, Φιλόλογος και Θεολόγος. Διακρινόταν για τις γνώσεις του, τη φιλομάθειά του, την οξύνοια, τον δυναμισμό, την ευαισθησία, το μεγαλείο της ψυχής του,

την καλοσύνη, την ανθρωπιά του!

Υπήρξε άνθρωπος που αγάπησε την Ελλάδα, την Εκκλησία, τα γράμματα και την ιεραποστολή.

Όταν τελείωσε την Φιλοσοφική Σχολή και τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις πήγε στην Κύπρο όπου εργάστηκε ως φιλόλογος μέχρι το 1965. Συμμετείχε ενεργά στον αγώνα των Κυπρίων για ένωση του νησιού με την Ελλάδα και μάλιστα κατά τη διάρκεια μιας μάχης σκαρφάλωσε σ' ένα καμπαναριό, κατέβασε την τούρκικη σημαία και ύψωσε την ελληνική. Στο χωριό αυτό (Βάσα) ακόμα τον θυμούνται ως ήρωα.

Επέστρεψε στην Ελλάδα το 1965. Την ίδια χρονιά παντρεύτηκε την Όλγα Μπούμη, δασκάλα, με την οποία απέκτησε έξι παιδιά. Όλη του τη ζωή μελετούσε, έγραφε ομιλίες και κήρυττε στους ιερούς ναούς. Με τη σύζυγό του ξεκινούν το 1971 τις εκδόσεις «Φοίβη», που αργότερα πήραν το όνομα «Λυχνία». Εκδίδουν βοηθήματα για τον δάσκαλο των τριών πρώτων τάξεων του δημοτικού σχολείου (18 τόμοι), τετράδια για τους μαθητές, εποπτικό υλικό κ.ά. Ταυτόχρονα εκδίδουν το περιοδικό «Καλημέρα παιδιά» το οποίο κυκλοφόρησε στα περίπτερα. Ο ίδιος συγγράφει όλη τη ζωή του βιβλία, όπως «Σ' εὐχαριστῶ για τον πόνο», «Ἑνότητα στό γάμο», «Ἡ πίστη ὡς στήριγμα» «Ἀντέχουμε ἀδικίες-ὕβρεις», «Ἀντιμετώπιση τῶν θλίψεων». Το σημαντικότερο όλων είναι ένα πολύτιμο έργο για τον ιερό Χρυσόστομο, στο οποίο αφιέρωσε το μεγαλύτερο μέρος των μελετών του.

Ως συνταξιούχος εκπαιδευτικός γνωρίζεται με τον μακαριστό ιδρυτή του Ομίλου Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κυρό Κωνσταντίνο Σακελλαρόπουλο και γίνεται ενεργό μέλος του Πανελληνίου Χριστιανικού Ομίλου Ορθοδόξου Ιεραποστολής. Αγάπησε την Ιεραποστολή με όλη του την καρδιά και τη διακόνησε μέχρι που οι σωματικές του δυνάμεις άρχισαν να τον εγκαταλείπουν. Πίστευε βαθιά ότι η Ιεραποστολή εργάζεται για τη δόξα της Εκκλησίας. Πάντα παρών σε όλες τις ιεραποστολικές εξορμήσεις του Ομίλου εντός και εκτός Ελλάδος (Τσεχία, Ρουμανία κ.ά., στα επαρχιακά Παραρτήματα του Ομίλου) έτοιμος να ενσταλάξει Λόγο Θεού σε κάθε ανθρώπινη ψυχή. Συμμετείχε ενεργά στο ιεραποστολικό-διδακτικό έργο του Ομίλου μέ θρησκευτικές όμιλίες: κάθε Κυριακή στα γραφεία του Ομίλου μας στον «Κυριακάτικο ιεραποστολικό καφέ», στα Ιεραποστολικά Συνέδρια του Ομίλου ως εισηγητής, στον «Κυριακάτικο Παιδικό Σταθμό» σε νέους γονείς. Ανυπολόγιστη βέβαια ήταν η προσφορά του στην έκδοση του περιοδικού «Ιεραποστολικός Ταχυδρόμος» όπου με ανύστακτη μέριμνα συμμετείχε επί σειρά ετών στην Συντακτική Επιτροπή.

Όλοι οι συνεργάτες θα θυμόμαστε με βαθιά ευγνωμοσύνη τον ακούραστο κ. Θεόδωρο Βγόντζα που ενέπνεε με το ακέραιο ήθος του, τη σοβαρότητα, την αγάπη, τον μεστό ορθόδοξο και οικοδομητικό λόγο του και στήριζε τις ψυχές μας. Νεώτεροι και παλαιότεροι θα θυμόμαστε πάντα τον σοβαρό του λόγο, το χαμόγελό του, το ανάστημά του και την ακτινοβολία της προσωπικότητάς του. Ήταν πνευματικός άνθρωπος με την ουσιαστική σημασία του όρου, δηλαδή ο άνθρωπος που εμφορείται από το πνεύμα το Άγιο, που βιώνει τα μυστήρια και τη ζωή της Εκκλησίας μας, που αγαπά τον Θεό και τους αγίους μας, που ομολογεί τον Χριστό με τα λόγια και τη ζωή του.

Έφυγε πλήρης ημερών και πνευματικά ώριμος. Πλήρης έργων αγαθών και κόπων ιεραποστολικών. Πλήρης χάριτος και θείων ευλογιών, έχοντας πίσω του σπουδαίο έργο και αφήνοντας μια σημαντική παρακαταθήκη για όλους μας. Κυρίως, όμως, αφήνει ένα τιμημένο όνομα στα παιδιά και τα εγγόνια του. Ο Θεός να τους χαρίζει υγεία, να τον θυμούνται και να τον μνημονεύουν, και στην πολυαγαπημένη του σύζυγο Όλγα εξ άνωθεν παρηγορία.

Ευχόμαστε ο Θεός να αναπαύσει την ψυχή του και είμαστε βέβαιοι ότι θα τον «*συναριθμήσει μετά δικαίων...*».

Αιωνία του η μνήμη!

Συνεργάτης του Π. Χ. Ο. Ο. Ι.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΠΟ 01/07/2019 ΕΩΣ 30/09/2019

Υπέρ σκοπών Ιεραποστολής από 01/07/2019 έως 30/09/2019	Ποσό
Αγγέλη Βάνα	20 €
Αδελφή Φιλοθέη	18 €
Αθανασοπούλου Γεωργία	144 €
Αλέξανδρος	20 €
Αναγνωστοπούλου Ιωάννα	80 €
Ανώνυμος	50 €
Ανώνυμος	15 €
Ανώνυμος	100 €
Ανώνυμος	10 €
Ανώνυμος	50 €
Ανώνυμος	50 €
Ανώνυμος	50 €
Αξαοπούλου Ειρήνη	20 €
Αρχ/της π. Χερουβείμ Σουτόπουλος	50 €
Βαΐτση Βασιλική	100 €
Βαρναβέα Αθανασία	20 €
Βλαχογιάννης Γεώργιος	150 €
Γεροχρήστου Παρασκευή	20 €
Γιαννόπουλος Νικόλαος	20 €
Γκίνη Μαρίνα	30 €
Ειρήνη	10 €
Καλογεροπούλου Μαγδαληνή	20 €
Καραγκιόζης Θεόδωρος	10 €
Καραθανάση Μαρία	30 €
Καραθανάση Μαρία	30 €
Καραμπέτση Αριστέα	20 €
Καραχάλιου Αλεξάνδρα	100 €
Κατηφόρη Ελένη	50 €
Κατσαούνη Μερόπη	20 €
Κιουλαφά Αναστασία	100 €
Κοσκορέλου Δέσποινα	50 €
Κωνσταντινίδου Ελεούσα	120 €
Μαλαγάρη Αγγελική	40 €
Μανουσάκη Πιερρίνα	100 €
Ματσαγγούρας Θεόδωρος	50 €
Μαυροπάνου Άννα	100 €
Μεϊντάνη Βασιλική	60 €
Μιγάδη Γεωργία	30 €
Νικολαΐδου Ελένη	50 €
Οικονόμου Γεωργία	80 €
Παναγιωτοπούλου Αφροδίτη	100 €
Παπαδάκη Σοφία	50 €
Παπαδοπούλου Παναγιώτα	20 €
Πρωτονοταρίου Βάγια	70 €
Σαμαρτζής Παύλος	30 €
Σαραβάνου Μαρία	20 €
Σιώρα Μαρία	42 €
Σπυροπούλου Γεωργία	50 €
Στάντζου Αντιγόνη	50 €
Στεργιούλης Βασίλειος	50 €
Στολάκη Ειρήνη	30 €
Σωτηροπούλου Δήμητρα	10 €
Τομαρά Καλή	290 €
Τσιλίκα Σπυριδούλα	20 €
Τσοπελογιάννη Κυριακή	20 €
Φάη Ευαγγελία	100 €
Φούρναρης Νικόλαος	25 €

ΔΩΡΕΕΣ ΦΙΛΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

Ψιλάκη Ειρήνη	20 €
Ψυχαμάνη Παναγιώτα	20 €
Ώττα Αικατερίνα	20 €

Υπέρ Ανεγέρσεως Ι. Ναών από 01/07/2019 έως 30/09/2019	**Ποσό**
Ανώνυμος υπέρ Ι. Ν. Μυρτιδιωτίσσης Ουγκάντας	20 €
Ανώνυμος υπέρ Ι.Ν. Μυρτιδιωτίσσης Ουγκάντας	50 €
Ανώνυμος υπέρ Ι.Ν. Μυρτιδιωτίσσης Ουγκάντας	20 €
Βάγγου Γεωργία υπέρ Ι.Ν. Μυρτιδιωτίσσης Ουγκάντας	20 €
Βασιλπά Παρασκευή υπέρ Ι.Ν. Μυρτιδιωτίσσης Ουγκάντας	20 €
Βασιλπάς Γεώργιος υπέρ Ι.Ν. Μυρτιδιωτίσσης Ουγκάντας	20 €
Βούζα Πολυξένη & Στράγκα Αργυρώ υπέρ Ι.Ν. Μυρτιδιωτίσσης Ουγκάντας	25 €
Γαϊτανάρη Μαίρη υπέρ Ι.Ν. Μυρτιδιωτίσσης Ουγκάντας	100 €
Δήμου Χαρίκλεια υπέρ Ι.Ν. Μυρτιδιωτίσσης Ουγκάντας	30 €
Ιερά Μονή Αγίας Παρασκευής υπέρ Ι.Ν. Μυρτιδιωτίσσης Ουγκάντας	100 €
Καλιαντάση Ευμορφία υπέρ Ι.Ν. Μυρτιδιωτίσσης Ουγκάντας	10 €
Κατσή Πανωραία υπέρ Ι.Ν. Μυρτιδιωτίσσης Ουγκάντας	200 €
Κουλουμπή Αγγελική υπέρ Ι.Ν. Μυρτιδιωτίσσης Ουγκάντας	44 €
Πάνου Κυριακή υπέρ Ι.Ν. Μυρτιδιωτίσσης Ουγκάντας	50 €
Παπαδημητρίου Σοφία υπέρ Ι.Ν. Μυρτιδιωτίσσης Ουγκάντας	30 €
Παπαχρήστου Αθανάσιος υπέρ Ι.Ν. Μυρτιδιωτίσσης Ουγκάντας	30 €
Ράπτη Μήνα υπέρ Ι.Ν. Μυρτιδιωτίσσης Ουγκάντας	20 €
Σανιδάς Σωτήριος υπέρ Ι.Ν. Μυρτιδιωτίσσης Ουγκάντας	50 €

Εις Μνήμην από 01/07/2019 έως 30/09/2019	**Ποσό**
Αγγέλου Άννα εις μνήμην Αγγελικής	50 €
Μανουσάκη Πιερρίνα εις μνήμην συζύγου Ιωάννου	50 €
Νικολαΐδου Ελένη εις μνήμην συζύγου Παύλου	50 €
Σταυριανού Ασπασία εις μνήμην Βασιλικής Μπέκου	30 €
Συνδρομές Μελών Π.Χ.Ο.Ο.Ι. από 01/07/2019 έως 30/09/2019	**30 €**

- **Μήνυμα του Πνευματικού πατρός του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.**
  «Ἐλήλυθεν ἡ Νηστεία, ἡ μήτηρ τῆς σωφροσύνης, ἡ κατήγορος τῆς ἁμαρτίας, καί συνήγορος τῆς μετανοίας, ἡ πολιτεία τῶν Ἀγγέλων, καί σωτηρία τῶν ἀνθρώπων· οἱ πιστοί ἀνακράξωμεν· Ὁ Θεός ἐλέησον ἡμᾶς» 3
- **Ιεραποστολικοί Στοχασμοί**
  Ένας χρόνος αγάπης, προσφοράς, αγώνα...του Ομίλου μας 5
  Η Ορθόδοξη Εκκλησία στη Σκωτία 7
- **Συνέντευξη στο περιοδικό μας**
  Συνέντευξη από τον π. Αλέξανδρο Χαν εφημέριο του Ι. Ναού Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στο Πουσάν της Ν. Κορέας 10
- **Ιεραποστολικές Εμπειρίες**
  Ακόμα μια συγκλονιστική ιστορία της Αφρικανικής ηπείρου 13
  Επτακόσιοι είκοσι πέντε κατηχούμενοι βαφτίστηκαν στην Ι.Μ. Κατάγκας 17
  Ο Άγιος Νεκτάριος και η γιαγιά Τατιάνα στην Κορέα 19
- **Ανοιχτό παράθυρο στην Ιεραποστολή**
  Ανοιχτό παράθυρο στην Ορθόδοξη Ιεραποστολή στην Ινδονησία 20
- **Ευχαριστήρια Επιστολή προς τον Π.Χ.Ο.Ο.Ι.**
  Ευχαριστήρια επιστολή από επισκοπή Γκόμα 23
- **Νέα από τα Ιεραποστολικά Μέτωπα**
  Από την Ιεραποστολή στην Επισκοπή Τολιάρας & Νοτίου Μαδαγασκάρης 24
  Στιγμιότυπα από τον εορτασμό των Θεοφανείων 2020 στη Σουμάτρα 25
  Το «ύστατο» χαίρε στην Ιεραπόστολο του Κονγκό Θεανώ Μουσδελεκίδου 26
- **Δραστηριότητες από τα Παραρτήματα του Ομίλου**
  Αγρυπνία Αγ. Αικατερίνας 24/11/2019 στην «κρύπτη» της Αγίας Φιλοθέης στον Π.Χ.Ο.Ο.Ι. 28
  Προβολή του «Ιεραποστολικού Ταχυδρόμου» στην 8η Έκθεση Ορθόδοξου Χριστιανικού Βιβλίου 29
  Σύναξη Νέων με τον Σεβ. Κυθήρων κ. Σεραφείμ 30
  Εντυπώσεις από την Σύναξη Νέων με τον π. Θεμιστοκλή Αδαμόπουλο 30
  Σύναξη Νέων με τον π. Αντώνιο Γούση 32
  Ευχαριστήριες Επιστολές στο Παράρτημα Π.Χ.Ο.Ο.Ι. Χρισσού 33
- **Εξόδιοι λόγοι - Κοιμηθέντες**
  Επικήδειος λόγος στον Δημ. Γεωργούλα 34
  Επικήδειος λόγος στον Θεόδωρο Βγόντζα 35
- **Δωρεές φίλων και συνεργατών** 37

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΡΥΓΟΝΟΣ 3 (ΑΝΩ ΚΥΨΕΛΗ)

ΚΑΙ ΤΩΡΑ Ο ΟΜΙΛΟΣ ΜΑΣ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ (INTERNET)

www.ierapostoli.gr

Το E-mail της Ιεραποστολής είναι:

mail.ierapostoli@gmail.com

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ ΑΘΗΝΑΣ 13
Αριθμός Άδειας

PRESS POST X+7 PRESS POST

ΕΛΤΑ Hellenic Post

Κωδικός: 01-3914

ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΜΕΝΑ: Οδός Τρυγόνος 3 (Ανω Κυψέλη) 113 64 Αθήνα

ΠΡΟΣΟΧΗ! Σε περίπτωση αλλαγής διευθύνσεως παρακαλούμε να μας πληροφορήσετε για τη νέα διεύθυνσή σας.

ΣΤΕΙΛΕ ΚΑΙ ΕΣΥ ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΚΑΙ ΠΛΗΡΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΝΕΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΟΥ ΘΑ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΟΝ «ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ» ΔΩΡΕΑΝ.

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΩΡΗΤΩΝ ΑΝΑΡΤΩΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΜΑΣ WWW.IERAPOSTOLI.GR

Μια φορά βρέθηκε ένας ξένος Ιεραπόστολος εκεί που ήμουνα, στην Ινδία και μου λέει:

– Εσύ μπορείς να είσαι μία καλή γυναίκα, αλλά καλή Χριστιανή δεν είσαι...

– Γιατί; του λέω.

– Γιατί είσαι τόσο καιρό εδώ και μόνο με τα Εγγλέζικα γυρίζεις, εδώ και εκεί. Ποιές ντόπιες γλώσσες έμαθες;

– Δεν προλαβαίνω να μάθω, γιατί πηγαίνω από τόπο σε τόπο και ώσπου να μάθω μια διάλεκτο, με φωνάζουν αλλού. Μαθαίνω μόνο το «καλημέρα - καλησπέρα». Τίποτε άλλο...

– Εσύ δεν είσαι καλή Χριστιανή! Και ούτε μπορείς να κάνεις και Ιεραποστολή!

Γιατί ξέρετε, οι Καθολικοί και οι Προτεστάντες μαθαίνουν πάντα τις εντόπιες διαλέκτους. Τότε εγώ είπα: «Κύριε! Δώσε μου μία απάντηση γι' αυτόν»! Έτσι, με όλη μου την καρδιά το ζήτησα!

Και τότε του λέω:

– Α! Ξέχασα να σου πω. Εγώ έχω πέντε γλώσσες!

– Ναι; Και ποιές είναι αυτές οι πέντε;

– Η πρώτη είναι το ΧΑΜΟΓΕΛΟ,
η δεύτερη είναι τα ΔΑΚΡΥΑ,
η τρίτη είναι το ΑΓΓΙΓΜΑ,
η τέταρτη είναι η ΠΡΟΣΕΥΧΗ,
η πέμπτη είναι η ΑΓΑΠΗ.

Με αυτές τις πέντε γλώσσες γυρίζω όλο τον Κόσμο!

Γερόντισσα Γαβριηλία Παπαγιάννη